

РАЗВИТАК

ГОДИНА X - БРОЈ 24, 10. ЈУН 2014.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Стигли смо до краја још једне школске године. Стасала је нова генерација малих и великих матураната. Осећања су помешана – срећни смо и поносни због свих њихових малих и великих успеха, а истовремено и тужни, јер се укоро растајемо. Од срца им желимо да буду срећни и успешни у даљем животу и школовању!

Поносни смо и на све наше ученике, који су у периоду ванредне ситуације, услед поплава, показали велику солидарност и жељу да помогну другим људима. Неки су волонтирали у прихватним центрима, други паковали џакове са песком и помагали у изградњи заштитних бедема, а неки прикупљали и носили хуманитарну помоћ. Ученици школе су, такође, контактирали своје другаре, садашње и бивше ђаке, који живе у областима погођеним поплавом и понудили им помоћ.

Што се школских активности тиче, у овом полугодишту смо били веома активни. Наша Јасмина Коруновски освојила је друго место на такмичењу фризера оштећеног слуха, чији је домаћин била школа из Јагодине. Републичко такмичење у знању и спортско такмичење ученика основних школа са оштећеним слухом су одложени због поплава. Учествовали смо и на ликовним изложбама и продајним базарима радова насталих у нашим креативним радионицама.

Успешно смо реализовали и **aces** пројекат "Другачији, али исти". Поводом 14. фебруара, популарног Дана заљубљених, у школи смо организовали радионицу под називом "Љубав нам је свима заједничка". У гостима су нам били наши локални партнери из Електротехничке школе "Стари град" и Гимназије "Свети Сава". Направили смо видео школу геста и штампали лого пројекта на мајице. Били смо гости ОШ "Бранислав Нушић" и учествовали у радионицама организованим у оквиру **aces** пројекта "Без граница". На крају пројектног циклуса, били смо на завршном састанку мреже - **aces** Академији, у словачком градићу Сенец. Ученица Хелена Грујоски је са ученицама из партнерских школа, успешно представила наш пројекат на енглеском језику.

У претходном периоду посетили смо и неке интересантне изложбе, а били смо и на излету и обилазили манастире Србије са наставницом веронауке Дијаном Вуковић. У школи је одржана и инклузивна промоција романа Јоване Ристић "Деведесете у крају", а наши гости, поново су били ученици Електротехничке школе "Стари град" и школски педагог Славица Чарапић.

Надамо се да ће свако пронаћи нешто занимљиво да погледа и прочита, а у жељи да часопис буде још бољи, лепши и садржајнији, позивамо све заинтересоване да нам се придруже.

Наши матуранти

Ево нас на крају још једне школске године. Још једна генерација ђака завршава основну школу. Ову генерацију ћемо памтити по разним активностима у којима су учествовали и освојеним наградама. Њихови успеси донели су школи много радости. Сада су на почетку нечег новог у животу, чекају их нови подвизи и успеси....

Било ми је задовољство да радим са оваквом генерацијом ђака.

Желим им да их Божији благослов прати даље кроз живот!

Исидора Ђорђевић

III/1

Ученица Јасмина Коруновски, матурант образовног профила женски фризер, је са одличним успехом савладала теоријску и практичну наставу. На Шестом републичком такмичењу ученика оштећеног слуха, које је одржано у Јагодини, освојила је друго место и показала изванредну технику израде пунђе и шишања.

Ученик Милош Војиновић, матурант образовног профила инсталатер грејања, је са врло добрим успехом савладао планиране наставне садржаје теоријске и практичне наставе. Активан је учесник у свим спортским манифестацијама.

Светлана Матовић

III/2

Ученици III/2 су: Никола Симић, Сања Николић и Никола Стојиловић. Дани неосетно пролазе, догађаји се нижу, средњошколски дани журе у неповрат. Крај школске године је ту, а са њим и одлазак једне генерације. Ведри, насмејани увек спремни да ме насмеју и поделе са мном и лепе и тужне тренутке.

Љубав, другарство и радост уз дружење на одморима, излетима и екскурзијама су били незаборавни тренуци за њих.

Драга децо, сећам се дана када сте дошли у ову школу. У очима вам је био страх и велика очекивања. За мене сте тада били непознаница. Знала сам да вам морам помоћи да прођете кроз

овај део живота и успешно наставите даље. Било је неразумевања, радости, туге и среће. Све смо успешно пролазили заједно. Сигурна сам да ћете савете и оно научено успешно примењивати кроз живот.

Желим вам да сигурним кораком корачате кроз живот и у њему нађете сву срећу.

Марија Радовановић

III/3

Драги моји ученици: Сузана Алексић, Данијела Војнов, Марко Ивановићу, Ненаде Рамадан, Ненаде Новаков и Денисе Омеровићу, обраћам Вам се, са жељом да Вас, још једном, подсетим на заједничке доживљаје, сањане снове и исказане жеље.

Сећам се дана, када сте, са уплашеним погледом и надом да Вам предстојећи живот неће донети тешкоће, сели, први пут, преко пута мене. Анализирали сте сваку моју реч, скривајући страх од новог живота. Сада Вам могу рећи да сте били неодољиво слатки и личили сте ми на залутало лане у непознатој шуми. То је био наш почетак. Постали

сте ми драги и имала сам потребу да Вас припремим за већину пријатних и непријатних догађаја које вам може донети живот после "школских дана".

Драга децо, за ове три године сте, од малог, уплашеног ланета, постали "доброћудни лавови". Хвала Вам што сте ме научили како са "доброћудним лавовима" живети, а не бити "поједен". Драго ми је што су Ваши ђачки дани протекли у слози, дружењу и лепим догађајима. Сада сте на путу самосталности. Надам се да сте стекли довољно вештина да живот лепо живите и све недаће успешно превазиђете, ако се оне појаве у вашем животу.

Драга децо, желим Вам успешан живот. Будите поносни, културни, добри људи, а још бољи пријатељи. Срећно у даљем животу и нађите праву меру да дуго будете срећни.

Горанка Дамјановић

IV/1

Један момак и пет девојака - Марко, Љубица, Драгана, Сања, Борислава и Александра.

Драги моји ученици, за ове четири године доста тога смо прошли заједно. Драго ми је да је било више лепих тренутака са вама, него ружних. Сваким даном сте били све зрелији, а самим тим и свеснији шта ко од вас жели даље у животу. Било је хиљаде питања на које сте желели одговоре, тајне које сте делили са мном. Срећна сам што сам учествовала у вашем сазревању. Корачајте уздигнуте главе, пред вама је светла будућност.

Драгица Лошић

Ово су ученици генерације:

Теодора Баљак, VIII/1 О.Ш.

По изгледу танана, нежна, увек са осмехом на лицу, који зрачи љубављу. Тешко је писати о детету које заволите од првог тренутка, када почнете да радите са њим. Са поносом пишем о Теодори, девојчици која је кроз своје школовање донела себи и школи пуно успеха и радости.

Желим јој да је Божја рука води и донесе јој много среће и успеха!

Исидора Ђорђевић

Марко Дукић, IV/1 С.Ш.

Кроз своје школовање имао је и падове и успоне. Падове стицајем несрећних околности, а успоне захваљујући сопственој упорности, вољи, труду и доследности. Марко је културан, лепо васпитан и одговоран. Дobar је друг, увек спреман да помогне својим друговима и наставницима. Озбиљан је, храбро и трезвено се суочава са проблемима. Будимо поносни и срећни што из наше школе испраћамо једног таквог ученика!

Драгица Лошић

Прослава матуре

Наши матуранти свечано су прославили завршетак школовања матурском вечери за памћење, у хотелу "Таш", у Београду. Славили су заједно са вршњацима који чују из грађевинске школе и показали да у дружењу, песми и игри не постоји разлика.

Гардероба, обућа, накит, шминка, све је било на нивоу. Уз музику, свршени средњошколци и основци, су неуморно играли целе вечери. Чак и када су их, на високим потпетицама, заболеле ноге, наше матуранткиње се нису предавале. Изуле су обућу на штикле и обуле балетанке. Организован је избор за мис и мистера матуре. Мис матуре је ученица IV/1 одељења Александра Зарић, а мистер матуре је ученик III/1 Војиновић Милош. Мис шарма је Алексић Сузана, ученица III/3 разреда.

Матурско вече продужило се до касно у ноћ, око три сата ујутро смо се растали. Свима од срца честитамо и желимо пуно среће и успеха у животу!

Драгица Лошић

Мој поглед у будућност

Сад сам трећа година средње школе. Завршавам фризерски смер. Ускоро ћу полагати матурски испит. Након тога ћу прво да волонтирам, а онда и да почнем да радим. Када постанем сама свој газда, отворићу салон, који ће бити велики, за све узрасте. Имаће део за децу, део за жене и део за мушкарце. Волела бих да мој салон има кухињу за пиће и посластице којима бих служила моје муштерије. Имао би пуно огледала, климу са зидовима пуним рекламних постера за фризуре и фризерску опрему. Салон ће бити у црно-црвено-белој боји. Зидови ће бити црвени, а пултови и столице црни. Прибор ће бити у боји салона, фенови црни. Тако ја замишљам мој будући салон. Имаћу и породицу, дивног мужа, који ће ми помагати и бити моја подршка и ослонац и дете које ће се родити из те љубави. Стан ће бити светао, леп и елегантан са меким теписима разних боја, док ће зидови осветљавати лепоту стана. У свакој спаваћој соби ће бити украсна лампа и кревет мекан као облак.

Ја сам та од које све зависи и радујем се новим изазовима који ме чекају у будућности.

Јасмина Коруневски III/1 С.Ш.

Корачам у будућност, стрепим и надам се

Све у животу је пролазно. Ми проводимо наш живот у ишчекивању, чекамо да одрастемо, да завршимо школе, да створимо своје породице, али шта нам на крају остаје? Остају нам лепе успомене на које са осмехом гледамо и које бисмо поново радо проживели. Остају нам лепа сећања на дане наше младости.

Време непрестано тече. Постајемо зрелији и наш живот није више безбрижан. Срећемо се са новим изазовима и тешкоћама. Ми корачамо у будућност, завршава се један део нашег живота. Одлазимо убрзо из наше школе. Остављамо и један део себе. Остављамо лепе успомене на школске дане, на дане наше младости, дружења прве љубави, скривене тајне које смо делили кришом.

Са стрепњом чекамо нови дан, шта ће нам донети, нова искушења, изазове. Више ништа није као што је било. Постајемо самосталнији и одговорнији. Стрепимо за своју будућност. Живимо у вери за боље сутра, леп живот, да нам жеље буду испуњене. Са осмехом на лицу ћу се присећати школских дана, који су били испуњени радошћу, када смо безбедно уживали у чаролијама наше младости.

Мислим да смо научили од наших драгих професора доста животних лекција. Они су нас припремали да будемо самостални, да недаће пребродимо.

Ми смо јаки, када је садашњост сурова, а будућност још магловита. Корачам у будућност, мало стрепим и верујем у испуњење својих снова. Мислим на лепе ствари и живим у нади за бољу будућност. Спремно ћемо дочекати све препреке које нам живот доноси, јер смо јаки.

Будућност се не може предвидети него се треба стварати. Надам се да ћемо кренути правим животним путевима и знам да увек постоји камен на кога се мало спотакнемо, али нећемо се окретати, већ ћемо поносно са уздигнутом главом корачати даље.

Сања Марчинко IV/1 С.Ш.

Другачији, али исти

У периоду од септембра 2013. до априла 2014. године, у нашој школи реализован је међународни, **aces** пројекат "Другачији, али исти". Партнерске школе у реализацији пројекта биле су СОУ "Свети Софрони Врачански" из Пловдива (Бугарска) и Гимназија из Пригорја (Румунија).

Љубав нам је свима заједничка

12. фебруара у школи смо, поводом Дана заљубљених, организовали догађај "Љубав нам је свима заједничка". У гостима су нам били представници локалних партнерских школа (Електротехничка школа "Стари град" и Гимназија „Свети Сава“), а медијско покривање догађаја обезбедили су РТВ Студио Б и Радио Београд. Том приликом реализована је радионица на тему "Наше сличности", "Мала школа геста" и различите креативне радионице. У ликовној радионици ученици су израђивали честитке за Дан заљубљених. У пекарској радионици правили смо колаче љубави, наравно у симболичном облику срца. У текстилној радионици, ученици су израђивали и декорисали срца од текстила. Учесници спортске радионице су имали прилику да се опробају у различитим колективним спортовима.

Кроз рад, сарадњу и дружење ученици су се боље упознали, учили једни од других и једни о другима и радили на превазилажењу комуникационих и других баријера, предрасуда и стереотипа.

По завршеној радионици, ученици су изразили жељу да обавесте остале ученике, наставнике и родитеље о пројектним активностима, па смо заједно направили пано пројекта.

Посета пројектним партнерима

У периоду од 2. до 8. марта 2014. године посетили смо партнерску школу СОУ "Свети Софрони Врачански" у Пловдиву (Бугарска). Истовремено, у посети школи у Бугарској, били су и представници треће партнерске школе, гимназије из Пригорја у Румунији. Нашу школу су представљали: директорка Лепосава Петровић, професорке Ива Урдаревић и Светлана Матовић, као и ученици Вера Мићић, Марко Илић и Љубица Мићић.

Овом приликом посетили смо школу у Пловдиву, где смо се упознали са начином рада у бугарским школама и обишли Ресурсни центар за децу са

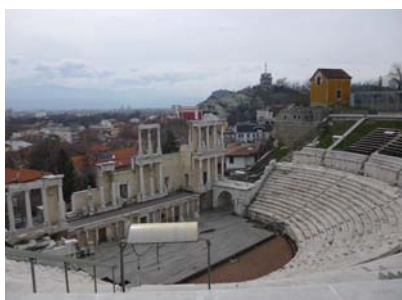
ометеношћу у саставу школе. Директори све три школе одржали су краћи састанак и разменили искуства. Потом су нам се придружили и други локални партнери бугарске школе, па смо учествовали на презентацији пројекта "Другачији, али исти". Директорка наше школе је представила школу и наше активности, а ученици Вера Мићић и Марко Илић су домаћинима и гостима представили Београд. Затим смо гледали позоришну представу, адаптацију

"Алисе у земљи чуда", коју су припремили ученици школе домаћина заједно са својим вршњацима са посебним потребама (првенствено ученици са аутизмом).

Током наше посете обишли смо и стари град у Пловдиву, као и Историјски и Педагошки музеј и упознали се са историјом и културом овог града, као и чињеницом да у Пловдиву пет народа живи заједно (Бугари, Турци, Јевреји, Јермени и Роми). Пловдив је један од најстаријих европских градова и други по величини град у Бугарској. Лепота Пловдива никога од нас није оставила

10 Догађаји

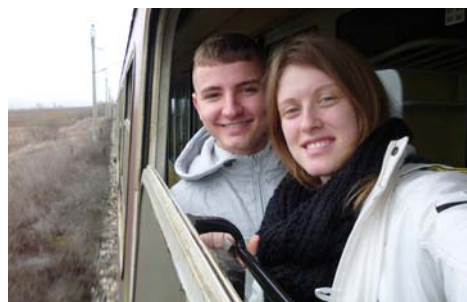
равнодушним, а потврдили смо да међу нашим народима и културама има много више сличности него разлика. Увече су нас наши љубазни домаћини одвели у традиционални бугарски ресторан на вечеру.

Наредног дана, учествовали смо у радионицама, у Школи "Свети Софрони Врачански". Наши домаћини упознали су нас са традиционалним бугарским плесовима, па смо сви заједно играли бугарска кола. Учествовали смо и у радионици која се бавила "квилингом", квизу из енглеског језика и другим креативним активностима. Наши ученици склопили су бројна нова пријатељства, учили, дружили и забављали се са вршњацима из Румуније и Бугарске.

Последњег дана нашег боравка, поздравили смо се са љубазним домаћинима, уз жељу да се поново видимо и сарађујемо и кренули возом у Софију, где смо паузу, између два воза искористили за обилазак центра града.

Сарадња са ОШ "Бранислав Нушић"

И у другом полугодишту, наставили смо да сарађујемо са нашим пријатељима из ОШ "Бранислав Нушић", па смо, 3. фебруара, поново били гости ове школе и учествовали у радионицама организованим у оквиру **aces** пројекта "Без граница". Наши ученици су, равноправно, учествовали у радионицама и креативним активностима, које је организовала партнерска школа. Гости ОШ "Бранислав Нушић" су били и њихови пројектни партнери из Румуније, па су се активности одвијале, истовремено на српском и енглеском језику.

Видео школа геста

Током реализације пројекта, ученици средње школе, направили су десет видео снимака – малу школу геста. Ученици су снимили речи и појмове неопходне, по њиховом мишљењу, за свакодневну комуникацију. Снимке смо објавили на facebook страни пројекта (www.facebook.com/differentsame).

Штампање мајица

Ученици средње школе, наши графичари, су на практичној настави, са професорком Славенком Јанковић, дизајнирали предлоге за лого пројекта. На графичкој радионици, одржаној 12. и 13. марта штампали смо лого пројекта на мајице. Занимљиво је да је на свакој мајици био другачији лого, у складу са темом пројекта.

12 Догађаји

Aces академија

aces

Academy of Central
European Schools

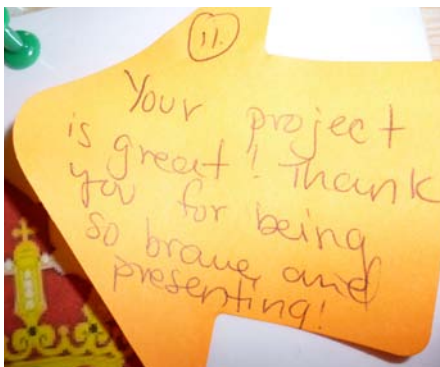
Заједно са представницима школа из петнаест земаља Европе, учествовали смо на **aces** академији, која је одржана у Сенецу (Словачка), од 1. до 4. априла. Нашу школу представљале су ученица Хелена Грујоски и професорка Ива Урдаревић.

Путовали смо аутобусом заједно са представницима свих школа из Србије, као и неких школа из Хрватске, Босне и Херцеговине и Македоније.

Првог дана нашег боравка организована је радионица "Зарађање у различитост", где смо се, кроз интересантне активности и интеракцију са другим учесницима, међусобно упознали и припремили за рад у наредним данима.

Наредног дана смо учествовали у уводним активностима, а затим направили пано као визуелну презентацију пројекта. Ученице из све три партнерске школе су веома успешно и запажено представиле наше пројектне активности. Нашој ученици, Хелени Грујоски, као и ученику из Школе за глуве у Букурешту, **aces** је обезбедио тумача за знаковни језик, госпођицу Ану Смехилову, која је пружала додатну подршку учесницима оштећеног слуха, на чему се срдечно захваљујемо. Ипак, Хелена је одлучила да се на презентацији користи говором (на енглеском језику) и изванредно обавила тај задатак. Потом је уследила изложба пројеката, као и вечера у групама на националном нивоу.

Наредни дан је био посвећен радионицама. Ми смо учествовали у **aces** кафићу, где смо разменили утиске са наших пројеката са колегама и договарали око евентуалне будуће сарадње. Друга радионица на којој смо учествовали бавила се различитим веб алатима, корисним у образовању. Увече је одржана завршна свечаност, а потом је организована забава.

Последњег дана нашег боравка, после евалуације и завршетка **aces** Академије, за учеснике је организовано више излета. Ми смо изабрале посету главном граду Словачке, Братислави. Обишли смо центар града и видели најважније знаменитости Братиславе.

Све претходно набројане, као и друге пројектне активности, објављене су на facebook страни пројекта - "Different but the same: aces project 2013/14" – чији су администратори били 15 ученика и 5 наставника из партнерских школа, а делимично и на блогу и веб сајту пројекта, које су уређивали представници партнерских школа из Румуније и Бугарске. Ученици наше школе, су своја искуства у раду на пројектима, поделили са јавношћу и путем интервјуа, који су дали интернет порталу за глуве "Чујемо вас".

На крају желимо да се захвалимо свим колегама и ученицима који су учествовали у различитим пројектним активностима, подржавали и помагали реализацију пројекта у школи.

Стране припремили: Ива Урдаревић, Марија Марковић и ученици II/5 и III/4 С.Ш.

Моје путовање у Словачку

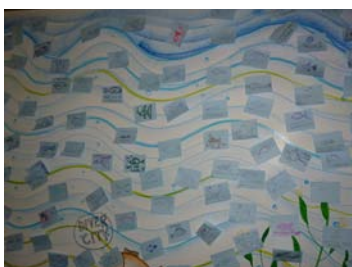
aces

Academy of Central
European Schools

У периоду од 31.03. до 4.04.2014. године словачки град Сенец је још једном био домаћин **aces** Академије. Тема пројекта, у коме је учествовала наша школа је била "Другачији, али исти". Овог пута, наставница Ива је изабрала мене да представљам школу. Била сам срећна због тога и једва сам чекала да дође дан поласка.

31. марта увече, кренуле смо на пут. Са нама у аутобусу су били ученици и наставници из других школа, али ја сам била веома уморна, тако да сам већи део пута преспавала. Ујутру смо стигли у Сенец, градић у Словачкој и сместили се у хотел истог имена. После ручка мало смо прошетале, а увече смо ишле на радионицу која се дешавала у просторији која је изгледала као да је од воде. Сви смо имали разне реквизите за пливање: маске и наочаре за роњење, капе за купање, пераја. Чак смо добили и рибице од чоколаде. Било је баш оригинално и веома занимљиво. Ту сам упознала много младих. Споразумевали смо се на разне начине, мало на енглеском језику, више покретом, а затим смо отишли да играмо стони тенис. Лепо сам се осећала. Највише сам играла са Страхињом, момком из Новог Сада. Уместо говора, користили смо рекете и одлично смо се разумели.

Сутрашњи дан је био предвиђен за представљање пројекта. Имала сам трему. Требало је да на енглеском језику изговорим више реченица. Иако сам доста вежбала, осећала сам страх како ћу све то да кажем, да ли ћу се збунити и да ли ће ме други разумети. Наставница Ива ми је помогла да се опустим и верујем у себе. Када сам изашла пред све те људе, страх је готово нестао. Иако је са нама била и Ана, преводилац знаковног језика, нисам желела да

ми помаже. Заједно са девојчицама из Бугарске и Румуније показала сам да и ако смо из разних земаља, говоримо различитим језицима, оне чују а ја не, ми смо у ствари исте. На првом месту сви смо људи. Имамо много више заједничког неко различитог. Када смо завршиле велики аплауз ми је показао да сам била добра и била сам срећна што сам баш ја овде и представљам нашу земљу и школу.

Трећег дана сам учествовала у више радионица. Мени је била интересантна радионица где смо на креативан начин користили компјутер. Такође смо изабрале и **aces** кафић где смо на опуштен начин, уз кафу, причали, мењали искуства и дружили се. Увече је била свечана **aces** Академија. Све је било у плаво, бело, црним тоновима - гардероба, пиће,

читав амбијент. Ја сам изабрала црну варијанту, наставница Ива црно-белу, а много су ми се допали и коктели у плавој боји. Дошао је и тренутак доделе награда. Овог пута нисмо освојили специјалну награду, али је наша презентација била запажена од свих учесника и добили смо повељу са сребрним

aces знаком. Можда ми је било мало криво. Ипак, веома ми је драго што сам учествовала, упознала нове људе, научила нешто ново. А онда је дошло опуштање. Организован је парти где смо сви заједно играли и дружили се.

Сутра, после доручка, кренули смо у обилазак Братиславе, главног града Словачке. Прошетали смо центром града, видели знаменитости овог лепог града. То је био крај мог путовања.

Повратак у Београд је такође био занимљив. Док сам одлазак из Београда преспавала, повратак сам искористила за дружење и забаву. Учила сам друге ученике гестовном језику, шалили смо се и много смејали. Време је брзо прошло. Памтићу много тога. Учествовала сам, дружила се, стекла нове пријатеље, упознала нове градове, учила друге и сама нешто ново научила.

Много лепо ми је било на путовању!

Хелена Грујоски II/5 С.Ш.

Какве су ти мисли, такав ти је и живот

Наше треће путовање. Први пут смо ишли да се поклонимо светињама Фрушке горе. Били смо гости на слави манастира Мала Ремета. Посетили смо Круshedол, Хопово; целивали мошти Светог Уроша, последњег владара Немањића, у манастиру Јазак. Били смо у Великој Ремети, поклонили се чудотворној икони Богородице, видели смо још једну школу Мајке Божије у Гргетегу. Љубазно су нас дочекали у Богословији и Гимназији у Сремским Карловцима.

У току нашег другог поклоничког путовања посетили смо крај два велика српска духовника и Светитеља: Јустина Поповића и Николаја Велимировића. Били смо у ваљевском крају. Видели смо манастир Лелић, Ћелије; били смо у Јовању и Боговађи. Све лепше од лепшег. Дивне светиње, велика благодат Божија код моштију и икона, чист ваздух, дивно цвеће, изворска вода, весела деца и расположени наставници.

И онда пауза. Нисмо могли да идемо поново. Није било новца за пут. Сви смо се надали, сви смо веома желели и молили се да идемо поново. Био је у току Васкршњи пост, последња седмица пред Васкрс. Ова седмица се зове Страсна или Страдална, почиње Великим Понедељком. Тог 14. априла је био празник Свете Марије Египћанке. И ето, кренули смо баш тог дана на наше треће путовање у сусрет манастирима. Правац: према хомољским планинама.

Дан диван, ми сви расположени и знатижељни, нисмо тамо никад били.

Манастир Покајница, мала дрвена црква посвећена Светом Николи са страшном причом о њеном настанку. Изграђена је на месту где се покајао убица и кум великог српског војда Карађорђа Петровића, вође Првог српског устанка из 1804. године. Направљена је од брвана и расклопљива је. То је било неопходно да је склоне и сакрију када крену у оно време, Турци да

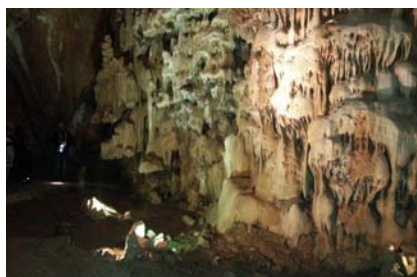

пале и уништавају све што је српско. Поред цркве смо видели експонате у Завичајном музеју: кубуре, старе текстове и предмете из свакодневне употребе.

У манастиру Копорин смо целивали мошти Светог Стефана Лазаревића, умили се светом водом са извора која лечи очи, јели шећер у коцки и помазали чело освећеним уљем из кандила изнад моштију Светог. Дивно је манастирско двориште пуно цвећа, све уредно и на свом месту. Одморили смо се добро и кренули даље.

Манастир Манасија или Ресава - величанствен комплекс утврђења са једанаест огромних кула и манастиром у средини. Ово место је било неосвојиво.

Манасија је изграђена у петнаестом веку. Фреске су дивне и старе, из истог периода. Преовладава византијска плава боја. Ова боја је вековима остала постојана и тајна о њеном саставу остала је, на жалост, далеко у средњем веку. У Манасији, су у лепо украшеном кивотићу, мошти ктитора манастира, Светог Стефана, сина Светог цара Лазара. Били смо у манастирској продавници. Тамо продају дивну и укусну црну, посну чоколаду и феноменалан, ручно рађен сребрни накит.

И на крају пећина. Пронађена је седамдесетих година, случајно су је нашли чобани. Пећина је дугачка пет километара. Ми смо видели њено скривено благо шетајући, наравно вођени водичем, осамсто метара. У пећини је богатство пећинског накита сталактита и сталагмита. Једни лице на мајку са дететом у наручју, други на кошнице, морске звезде, лепота једна. Мало је било хладно, мало клизаво, али лепо и за памћење.

Видели смо један део духовног и историјског блага наше лепе Србије. Све ово чувају вредне руке, свест и савест добрих Срба. И ми смо једни од њих.

И тако ко шта жели то и сања, а снови се претварају у живот. Како рече старац Тадеј: "Какве су ти мисли, такав ти је и живот".

Значи ићи ћемо ми и четврти пут на још једно лепо путовање. Мислимо о томе.

Прославили смо школску славу

И ове године 27. јануар је био леп и свечан дан. Прославили смо школску славу "Свети Сава". Свешетеник Милисав је са домаћицом славе Исидорим Ђорђевић, окружен децом и гостима, пресекао славски колач, а својом беседом подсетио колико је важно да нам свети Сава својим животом, радом и посвећеношћу српском народу буде узор, да наставимо да корачамо светосавским путем.

Наши ученици су спремили пригодан програм у славу овог великог човека. Било је песме, игре, рецитовања песама о његовом животу, приказа који су говорили о његовој мудрости. Учесници су пленили својом младошћу, лепотом, разиграношћу, али и озбиљношћу.

Гости, родитељи, наставници и другови су великим аплаузом наградили њихов труд. Тако смо лепо и свечано прославили нашу школску славу.

В.С.М.

Наш дипломац

Поносни смо на наше другаре и бивше ђаке, који су успешни студенти. Били смо да подржимо нашег Горана Митровића, на одбрани дипломског рада, на Београдској политехници.

Горан је успешно одбранио дипломски и обрадовао нас – добио је оцену 10! Још једном му честитамо!

А, ево и утисака наших садашњих средњошколаца који су присуствовали Горановој одбрани дипломског рада:

Горан нас је позвао на одбрану његовог дипломског рада, па смо отишли на Београдску политехнику.

Он се лепо спремио за тај дан. Гледали смо како Горан објашњава шта је радио и његов предлог за израду лампе. Ми смо се изненадили, јер је Горан био озбиљан.

Професори су били јако задовољни Горановом презентацијом и дали су му дестку, за успешно одбрањен дипломски рад.

Нама је били веома драго што је Горан завршио факултет и сви смо му честитали.

Горан је тог дана био срећан.

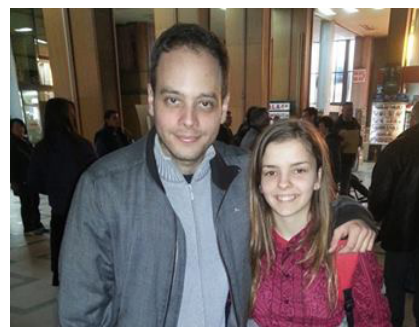
Вера Мићић и Марко Илић, III/4 С.Ш.

Монтевидео, видимо се

У дворани Дома Синдиката, у Београду, је 13. марта, организована специјална пројекција домаћег филма "Монтевидео, видимо се", која је била доступна и ученицима оштећеног слуха, путем титлова на српском језику. Ученици су имали прилику и да се друже са глумцима из филма.

Редакција

Посете музејима

Историјски музеј Србије

Овај музеј је задужен за уметничко-историјска дела од значаја за историју Србије. Посетили смо изложбу "Дунавски аласи", о историји рибарења на реци Дунав.

Живео живот

"Живео живот" је изложба о свакодневном животу просечног Југословена, у периоду од 1950. до 1990. године. Било је заиста интересантно видети како су живеле претходне генерације – наши родитељи, деке и баке, наши наставници. На овој интерактивној изложби могли смо да осетимо мирис свеже печеног хлеба, жвакаће гуме, али и загорелог млека... Видели смо каква је била мода, култура, као и начин живота у то време. Уписали смо се и у лексикон.

100 дела из збирки Музеја савремене уметности – Југословенска уметност од 1900. до 1945

Од краја марта до 18. маја у Музеју историје Југославије могла се видети репрезентативна изложба "100 дела из збирки Музеја савремене уметности – Југословенска уметност од 1900. до 1945.". Изложба је организована у привремено уступљеном простору, јер МСУ већ седам година ради на "резервној адреси", због, како кажу, "застоја у реконструкцији" њихове зграде. Пред публиком су били изложба и каталог који нуде широку панораму уметничких појава које сведоче о развоју модернистичких и авангардних идеја на југословенском простору, али и историјској улози коју је МСУ одиграо у прикупљању, чувању, проучавању и репрезентацији нашег уметничког наслеђа.

Ни у ранијим сталним поставкама, никада није било изложено 100 дела из збирке из периода од 1900. до 1945, периода који је изузетно важан за формирање знања о нашем модернизму прве половине XX века. Аутори ове изложбе инсистирају на томе да је изложба југословенска, као и Музеј који је отворен 1965. и замишљен да буде музеј југословенске уметности XX века. Овде су представљени уметници из читаве Југославије, тј. бивше Југославије, наравно у ауторском избору.

После распада Југославије, збирке МСУ су добиле међународни, регионални карактер, јер су у њима најрепрезентативнија дела хрватског, словеначког, македонског и босанског модернизма. Хронолошки период од 1900. до 1945. изабран је да буде изложен први из техничких разлога, али и због тога што је збирка из тог времена историјски најудаљенија, а самим тим и најмање позната млађим генерацијама. Најзначајнијим делом из колекције сматра се дело Саве Шумановића "Пијана лађа". Изложба хронолошки прати уметничке правце, дела која чине осовину нашег модернизма – од импресионизма, пленеризма, експресионизма, посткубизма, апстракције, експресионизма боје, социјалне уметности, интимизма до посебног сегмента историјске авангарде – конструктивизам, зенитизам и надреализам. Поставка обухвата дела из више збирки – сликарства. На изложби се, тако, поред осталих могу видети и дела Саве Шумановића, Надежде Петровић, Зоре Петровић, Ђорђа Андрејевића-Куна, Јована Бијелића, Августа Чернигоја, Лојзеа Долинара, Рихарда Јакопича, Игњата Јоба, Милана Коњовића, Петра Палавичинија, Милене Павловић Барили, Марка Ристића, Томе Росандића, Златка Шулентића, Ивана Табаковића, Вана Живадиновића Бора и других.

Редакција

22 Догађаји

Овако су ученици доживели посете музејима

Историјски музеј

Упознавање
са
рибарством

У XIX веку Дунав је
имао 205 врста риба

Монах нам је причао
како су се некад мреже
користиле за риболов

Учили смо о
птицама и рибама
и њиховом лову

Гледали смо чамце у којима се
чувала уловљена риба

Сазнали смо
како се ловила,
чувала и
продавала риба
на Цветном тргу

Све се њиве зелене, а аласке беле,
алас капу накривно, у механу гледи.
Чунови му водом плове, а исполци звече,
кесеге му коло воде, а гречки гледи,
кечиге му њаву ору, а моруне алаче,
сомови му жито сеју, а јесетре жању,
лињаци му сламу деле, а итлуке му вршу.
Када они све овршу, тад аласи једу.

(Аласка песма)

Видели смо
мамце за
мале рибе и
сома

Живео живот

Видели смо како су изгледале учионице у прошлости

Наше наставнице су се осећале као прави ђаци у школи

Ово је некад био фејсбук

Видели смо ормаре пуне школског прибора и заставе некадашње СФРЈ

Овако је изгледала продавница

Млеко, риба, маргаин за доручак

Доручак, сладолед, модни часописи све исто као данас, а ипак и специфично за 50-е, 60-те, 70-е, 80-те и 90-те године прошлог века

Музика из младости мојих родитеља и наставника

Без обзира на распад СФРЈ Живео живот

Продајне изложбе

Поводом Осмог марта – Међународног дана жена, већ традиционално, учествовали смо на продајном базару радова ученика из школа са територије општине Савски венац, који је одржан испред зграде наше општине.

Такође смо, већ традиционално, учествовали и на традиционалној Ускршњој изложби радова деце са сметњама у развоју, испред Храма Светог Саве у Београду.

Планирамо да организујемо и нове продајне изложбе, а приход од продаје радова из наших креативних радионица, приложимо у хуманитарне сврхе, за помоћ људима из поплавлених крајева наше земље.

Редакција

Радови наших ученика на изложбама

У организацији ЈКП "Градска чистоћа", уз подршку и сарадњу са Секретаријатом за образовање и дечју заштиту и Креативним дечјим градом Minicity, организован је Конкурс за најлепши ликовни рад на тему "Прљаво или чисто – није исто". Овај ликовни конкурс је имао едукативни карактер. Задатак је био да прикаже на најлепши начин како деца виде разлику између прљавог и чистог. Међу сто одабраних радова изложена су два ликовна рада наших ученица основне школе, Делорије Минда и Селме Хаџић. На свечаном отварању, у Дечјем граду Minicity, 14. марта 2014. године, обе су добиле лепе поклоне.

У организацији Друштва дефектолога у Педагошком музеју 7. маја отворена је изложба ученика са сметњама у развоју. Наши ученици су изложили ликовне радове у разним техникама (цртежи, слике, колажи), као и један број радова из области примењеног стваралаштва.

Ксенија Тодоровић

Деведесете у крају

У школи је, 21. маја, организована инклузивна промоција романа "Деведесете у крају", аутора Јоване Ристић, који је издала издавачка кућа "Порталибрис". Презентацији је присуствовала и група ученика Електротехничке школе "Стари град", са педагогом школе Славицом Чарапић. У наставку прочитајте утиске ауторке, као и неке од састава ученика, који су као награду добили књигу.

Упознала сам своју књигу на нов начин

Дружење са младим светом из школе "Стефан Дечански", као и са њиховим гостима из Електротехничке школе "Стари град", променило ми је поглед на сопствену књигу. "Деведесете" сам доживљавала као роман о једном времену, о својој генерацији, о моди, музици и начину говора који су део прошлости. Ипак, промоција, на којој су ученици активно учествовали, показала ми је да су проблеми младих о којима сам писала исти и данас. Пријатељство, сукоби са родитељима, заљубљивање, велике одлуке, опасности које вребају, дрога, алкохол – нажалост су свевремене теме и актуелност данашњих тинејџера.

Јунаци књиге, Милица и Рокса, представници су једног пута који млади одабирају, а одлучни став против њихових усмерења на криминал показао ми је да су данашњи средњошколци свесни опасности и изузетно јасно разликују опасно и непримерено од доброг и исправног. Глумци, из студија "Центар", који су глумили одломке из књиге, скренули су пажњу публици, а приказали су и моду једног прошлог времена, која је помало и насмејала присутне.

Највише су ми се допале лепе приче о пријатељству и љубави, које су испричали или прочитали ученици. Сви делови промоције били су превођени на знаковни језик, па су ме разгалили топли гестови којима се представљају речи као што су: друг, другарица, љубав, пријатељство, књига....

Инклузивна промоција романа "Деведесете у крају" била је другачија од свих осталих и за мене, као аутора, мотивација да се настави сарадња и приређивање сличних догађаја за младе људе који су пуни енергије, креативних идеја, способности, жеља и снова...

Јована Ристић

Ово су састави ученика из обе школе који су награђени књигом

Прича из мог краја

Свако место има неку своју причу, била она лепа или тужна. Мој крај је једно мало место наомак Београда и у њему се сви знају и живе у једној заједници.

Староседеоци мог краја више не размишљају о животу ван њега док је новим генерацијама најважнија ствар у животу да смисле како ће се обући, дотерати и што пре побећи из њега у велике градове. У времену у ком живи моја генерација и ја тешко је наћи лепу причу из места одакле смо. Пре их је било, јер смо били деца и нисмо жудели ни

за чим, сем за игром. Некада смо сви били задивљени игром "рата", а данас када знамо шта то значи и да то није игра, разочарани смо и љути на људе који су од наше игре направили стварност.

Мој крај, као и други крајеви су уништени због наркоманије и криминала. У мом крају више не можеш слободно прошетати због особа којима управља дрога. Мало је нас који смо остали разумни и који смо бежали од тога. Што је још тужније, нас разумних ће бити све мање, а њих све више и више. Живот у мом крају је у ретким ситуацијама занимљив. Неки од нас се још увек викендом окупљају на истом месту, у исто време и причају о времену које је било пре и како смо се променили. Није да нас не интересује данашње дешавање у нашем крају, али ми то не можемо да променимо.

Наша жеља да утичемо на другове који су ушли у проблеме са наркоманијом и криминалом је велика, али они не обраћају пажњу на то, јер не мисле својом главом већ други мисле за њих.

Мој крај је некада био пун среће, песме, доброте и љубави, данас се све то променило. Криво ми је што смо се удаљили једни од других и што нисмо више они клинци који су живели само за игру, криво ми је што одрастамо у оваквим временима, што се око нас људи убијају и уништавају своје животе на различите начине.

Ја сам од оних који желе и који се труде да врате сву лепоту старог времена. Мој крај је место које красе старе сремачке кућице, разно цвеће прелепог мириса, потоци и реке које га окружују, јутарња песма птица... Све ове лепоте ће постојати још много година после нас, али квариће их грозота и мржња људи који би хтели да постану градска деца, а знају да то не могу постати никад. Доћи ће ваљда у наш свет поново љубав, мир, срећа,

и ваљда ћемо се срести сви за неколико година и почети нов живот. Има нешто добро у нашем тренутном животу, а то је да смо још клинци и да ћемо тек почети да схватамо суштину живота. Добро је то да има и нас разумних који ће покушавати да врате друштво на прави пут.

Ово је мали део приче о мом крају у коме нема краја, јер нико од нас не зна шта ће бити сутра.

Урош Јовановић, ЕШ "Стари град"

На крилима младости

Сваки човек пролази кроз различите периоде у свом животу: детињство, младост, старост. Сви периоди живота су леви на свој начин. Детињство је безбрижно. Младост је полетна, а старост смирена.

Из свих периода наших живота остају нам лепе успомене, на које са осмехом гледамо. Ипак најлепше успомене и лепа сећања остају нам на дане наше младости.

Младост је прелепа. Она зрачи топлином и радошћу. Први пут се сусећемо са љубављу, срећом, патњом. Постајемо зрелији и наш живот није онако безбрижан. Желимо да остваримо све своје жеље. Желимо да волимо и да будемо вољени.

Ипак на крају, ништа нам није тешко, јер нам младост даје снагу. Она нам даје крила и летимо, летимо кроз живот, на крилима наше младости.

Хелена Грујоски II/5 С.Ш.

Љубав може бити опасна

Прича почиње деведесетих година прошлог века. Свет криминала, обмане и опасних момака.

Имао је тада 19 година, а ја 18. Био је моја прва љубав. Леп, згодан и опасан момак са београдског асфалта. Све су девојке биле луде за њим. Могао је имати сваку. Од тренутка нашег познанства за мене је постојао само он. Знала сам да ме је варао са сваком другом девојком, али увек сам му опраштала. Можда сам га и превише волела. Била сам љута на моје другарице које су ме упозориле на опасност. Мислила сам да су љубоморне и да ми завиде. Бежала сам од уплакане мајке, очајног оца, не желећи да чујем њихове прекоре. Он је био

моћан, насмејан, шармантан. Нисам га кривила ни за шта. Веровала сам му и налазила сам оправдање за све његове поступке. Неке нисам желела да видим, желела сам да верујем у своју бајку. А онда су уследиле године када се, некада најјачи клан распадао. Његови чланови убијани су сваког дана тих година. Дошао је и тај кобан дан када је он пронађен мртав у хотелу.

Његове убице никада нису пронађене. Зна се да је убица његовом крвљу на огледалу написао поруку. Убијен је 1992. године. Иако је наша прича одавно завршена, увек ћу га волети. Заувек ће живети у мом срцу. Ипак мислим да је настрадао, јер је живео у својој бајци. Међутим, то је била бајка која није имала срећан крај, али он то није схватио на време. Мислио је да ће га сви памтити. Сви су га заборавили, само ја никад нисам и нећу.

Ива Петровић, ЕШ "Стари град"

Сајам колекционара

Већ традиционално, и ове године, Одред извиђача „Стефан Дечански“, учествовао је на Сајму колекционара, који је, 9. Марта, организовао Одред извиђача „Михајловац“. Сајам је прилика за извиђаче – колекционаре да се боље упознају и да сазнају више о историји, култури и традицији средина из којих долазе учесници. На сајму смо приказали четири колекције: о нашем досадашњем учествовању на Сајму колекционара, наруквице, вез и признања, а за учешће на 27. Сајму колекционара добили смо диплому.

Лазих Достана
Станојевић Верица
Петровић Јасмина

Смотра специјалних школа

Дана 2. јуна, одржана је „Завршна смотра специјалних школа“ у позоришту „Душко Радовић“.

Ове године, учествовала је старија група ритмичко-фолклорне секције, са тачком „Хранила Јулија славују“. Наступ је био добар, деца су дала све од себе да достојно представе нашу школу на тој смотри. Ми смо задовољни нашим наступом. Трудићемо се да и даље вредно радимо и напредујемо.

Лидија Плавшић
Исидора Ђорђевић

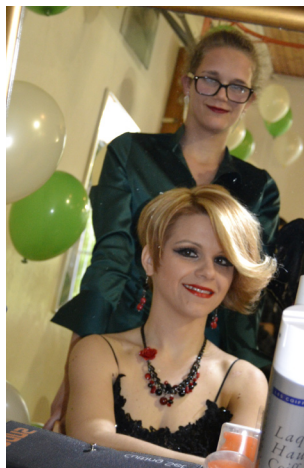
Такмичење фризера

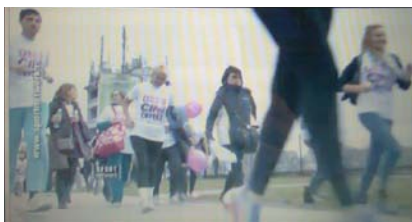
Домаћин Шестог републичког такмичења фризера, ове године била је школа у Јагодини. На такмичењу су учествовали ученици из Новог Сада, Крагујевца, Ниша, Јагодине и Београда. Ученици су показали вештине у изради вечерње фризуре и технику шишања са израдом фен фризуре. Фотографије које смо направили на самом такмичењу најбоље приказују њихова умећа. Ученици из Јагодине су освојили прво место, а наша ученица Јасмина

Коруновски друго место. Јасмина је показала изванредну технику практичног рада, што су и чланови жирија посебно похвалили. Након такмичења ученици су се дружили, а наставници размењивали искуства.

Светлана Матовић, Тамара Савић

Розе трка

Поводом 8. марта – Међународног Дана жена и 20. марта Националног дана борбе против рака дојке, 8. марта је, на Ади Циганлији, организована прва Розе трка (шетња) у циљу подизања свести о важности превенције рака дојке. "Pink run" је рекреативна спортска манифестација, која се одржава широм света, као подршка оболелим женама. Само у Србији, од рака дојке годишње умире 1.600 жена. Трка је била хуманитарног карактера и прикупљена новчана средства су усмерена за финансирање програма едукације Удружења жена оболелих и лечених од карцинома дојке "Будимо заједно". Као учеснице трке одшетале смо целу кружну стазу око Савског језера и добиле од организатора, „Фондације Наталис“ у сарадњи

са Спортским савезом Раковице и АК "21. мај", мајицу и поклон од донатора трке. Трка је реализована под покровитељством Министарства здравља и ЈП "Ада Циганлија", у сарадњи са Институтом за онкологију и радиологију Србије и Институтом за јавно здравље.

Славенка Јанковић

Спортске вести

- У спортском центру "Олимп", на Звездари, 6. марта, одржана је манифестација у сусрет Међународном дану жена. Ученици су се такмичили у дисциплинама пикадо, спортски полигон и боћање.

- Учествовали смо и на Првенству Београда у куглању, које је одржано 25. марта, на Ади Циганлији.

- Ученици наше школе, су учествовали на кросу РТС-а "Кроз Србију", 16. маја. Овај крос је највећа дечија трка у Европи.

- Група ученика школе учествовала је и на Београдском маратону, 27. априла, истрчавши Трку задовољства.

Славица Убовић
Дарко Ђорић

Наши шампиони

Већ скоро четири деценије Малме у Шведској, сваке године другог викенда у фебруару месецу, домаћин је спортских игара за особе са инвалидитетом које представљају највећу светску смотру ове врсте, после параолимпијских игара, са више од 3.000 учесника из око 40 земаља.

На 38. Спортским играма за особе са инвалидитетом, "Malme Open 2014", које је одржано од 7. до 9. фебруара, спортисти са инвалидитетом из Србије освојили су 8 медаља. У саставу екипе, коју је организовао Спортски савез особа са инвалидитетом Београда, било је 13 спортиста са свим врстама инвалидитета, а њихово учешће на играма у Малмеу омогућио је Секретаријат за спорт и омладину града Београда. Чланови ове екипе били су и наши садашњи и бивши ученици, који су и успешни спортисти – Теодора Баљак и Марко Чугуровић.

Од српских спортиста, највећи успех постигла је Теодора Баљак, ученица осмог разреда, која се у Београд вратила са освојеном златном и бронзаном медаљом и обореним личним рекордом у пливању. Кући се, са освојеном златном медаљом у пливању, вратио и наш бивши ученик, а сада успешан студент, Марко Чугуровић.

Хвала нашим спортистима што су нас обрадовали својим успесима и освојеним медаљама. Браво Теодора и Марко!

Редакција

Учинимо да нам интернет буде безбеднији

Dok mladi ljudi stradaju u igri izazova, FB zarađuje

Деветнаестог марта, у свечаној сали наше школе је одржано угледно предавање на тему "Учинимо да нам интернет буде безбеднији".

У уводном делу предавања сви присутни су имали прилику да погледају аустралијски филм "Означени" са темом сајбер булинг (насиље у виртуелном простору) у трајању од 15 минута.

Надовезујући се на филм, реализатор предавања Верица Станојевић је упутила присутне на различите исечке из новина окачене на покретној табли и наставила са излагањем текста са видео бима. Чланице нашег Тима за заштиту ученика од

насиља, Каја Тасић и Невена Омановић, у претходном периоду су спровеле анкету са ученицима шестог, седmog и осмог разреда основне школе и ученицима средње школе, а која се односила на употребу рачунара и понашању на интернету и фејсбуку. Анкета је показала да су наши ученици на добром путу да се безбедно понашају на интернету.

На крају је одржана радионица коју је спремила колегиница Мирјана Атанацковић (Мима из Дома). Радионица је садржавала пуно важних упутстава о томе како да употреба интернета буде што безбеднија.

Promovišu nasilje nad ženama, skupili 200 lajkova

STRAŠNO Pre dva dana na Fejsbuku je pokrenuta stranica sa nazivom "Inicijativa za legalizaciju nasilja prema ženama". Sa natpisom da je ženama "predloženo da vrate partnera", "da im treba zabraniti nožna izlaska", ali i da postoje sasvim jasni načini na koje žene vole da ih tuče, ova stranica je gomilala sve granice netolerancije i odgođene razume. "Nasilna stvar kako da postavlja iskušenje prema svojoj voljenoj osobi je zapravo, i to takve da prilikom njenog karotičnog udarca otklon od velikog broja egina. Buktin za vasduh (u postavi borba za život), i pomislila se na neophodnost napajanja. Bilo je samo da se toliko komunistički da ne predstoji, jer se po nekim statističkim izveštajima ova godišnja prevela u veoma lošim jer izveštaj prevela sa izveštajima izveštaj ova izveštaj, i... o delava se", ova je teksta "Kako vole da ih tuče" sa ove stranice. Uprkos kritikama koje je stranica izazvala, Fejsbuk je toliko saopštio da stranica ne krti protiv ova dirljive misli.

Među žrtvama sajber nasilja 10 odsto dece

AKCIZ Bezbedno korišćenje interneta moralo bi da bude deo nastavnog plana, da deca u školi nauče kako da izbegnu neprijatnosti koje neminovno vrebaju, poruka je sa juče održanog panela u KC "Rex" u organizaciji Centra za bezbedni internet, povodom Međunarodnog dana bezbednog interneta. Istraživanja pokazuju da je oko 10 odsto dece na internetu bilo žrtva sajber nasilja, odnosno sajber bulinga, a najveći deo su žrtve grupa "Mzim toga i toga (ime i prezime)", ili devojčice tinejdž uzrasta koje dobijaju nepristojne ponude.

Вршњачко насиље

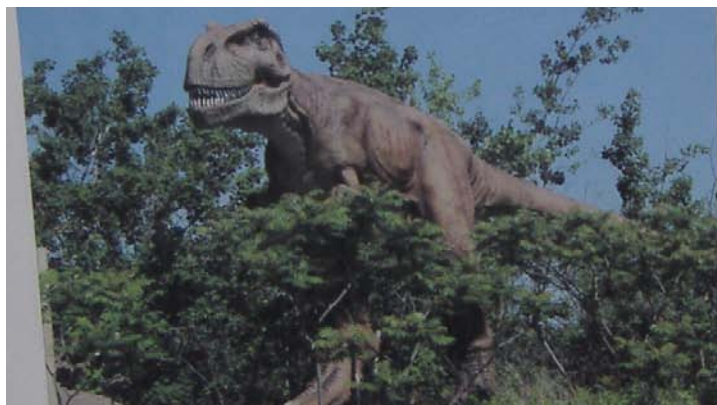
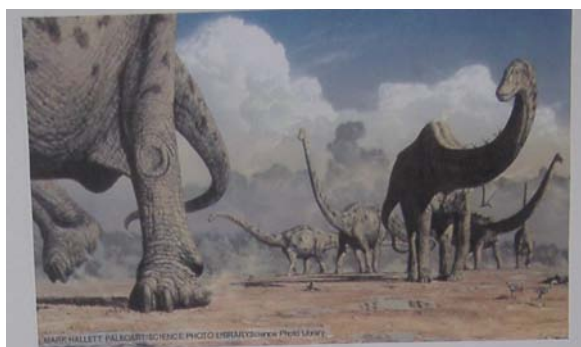
У четвртак, 8. маја, у просторијама наше школе је одржано предавање о електронском насиљу "Сајбер криминал". Предавање су реализовале представнице Управе криминалистичке полиције Марија Станковић и Марија Дујаковић. Током њиховог предавања, на видео биму су стајала упутства у вези правилне и безбедне употребе интернета. Ученици су били веома заинтересовани и активно су учествовали у дискусији са реализаторкама предавања. Показали су да поседују доста знања о интернету као и разним друштвеним мрежама и програмима, као што су АСК, ТВИТЕР, ИНСТАГРАМ. Ученици су, ипак, добили и додатна упутства да се у град не иде без личне карте, а малолетни без пратње старије пунолетне особе (у вечерњим сатима).

Верика Станојевић

Васиона

У школи је одржан угледни час на тему "Васиона и Сунчев систем, настанак живота на Земљи".

Душанка Јовановић
Весна Костић

Огледни час из хемије

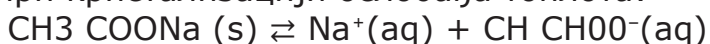

Дана 4. априла, приказани су огледи којим је обухваћено пређено наставно градиво из хемије. Огледи су демонстрирани уз помоћ асистента са Хемијског факултета.

Неких од приказаних огледа су:

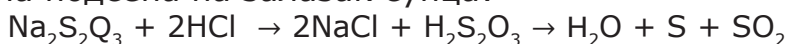
1. Пресићен раствор натријум-ацетата:

Растворити 50г натријум-ацетата трихидрата у 5мл воде уз грејање, пазити да нема кристала са стране и запустити. Када ставимо један кристал на сахатно стакло и сипамо засићен раствор, кристал расте. Пресићени раствор садржи више растворене супстанце него засићени раствор. Тако да се убацавањем кристала равнотежа помера ка чврстој супстанци (знамо да се смањује концентрација, јер талог није у раствору). Ученицима је дато да дотакну суд да виде да се при кристализацији ослобађа топлота:

2. Хемијски залазак сунца:

Растворити 1г натријум-сулфата у 100мл воде. Одмерити 35мл тог раствора, додати му 7мл концентроване хлороводоничне киселине, промућкати и сипати у Петријеву шољу и поставити на графоскоп (отвор графоскопа је величине Петријеве шоље). Количина пропуштене светлости опада, односно круг је све тамнији па подсећа на залазак сунца:

3. Калијум-хлорид и црвени фосфор

У аван са тучком смо ставили мало црвеног фосфора и мало калијум-хлората.

При уситњавању долази до појаве пламена.

4. Незапаљив новац

Новчаницу смо уронили у смешу алкохола и воде (однос 1/1) и запалили је. Алкохол гори, али вода не дозвољава сагоревање папира и зато новчаница остаје неоштећена.

5. Фабрика дима

Помешали смо мало амонијака и хлороводоничне киселине.

6. Барут

Направи се меша калијум-нитрата, сумпора и угља, у односу 75:15:10, а потом се запали.

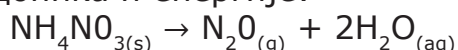

7. Плава боца

У водени раствор глукозе додали смо плаво и натријум хидроксид до појаве плаве боје. Када је боја постала безбојна, промућкали смо и опет добили плаву боју.

8. Натријум и вода

Натријум реагује са водом уз ослобођање водоника и енергије:

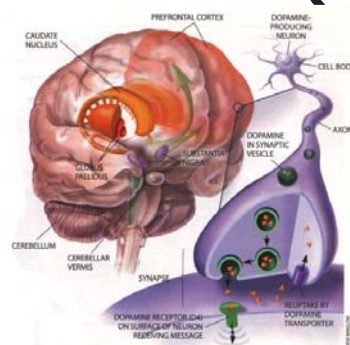

9. Невидљиво мастило

Раствор гвожђа, бакра, никла и фенол-фталейна су нанешени на хартију где је текст написан невидљивим мастилом. Када се ставе изнад паре амонијака, може се прочитати текст.

Наставници и ученици су били задовољни приказиним огледима.

(Био)хемија љубави

На позив школе, доц. др Милан Николић је, 28. маја, одржао предавање ученицима и наставницима школе на тему "Молекули љубави или (био)хемија љубави". Љубав је веома сложен скуп интеракција између већег броја различитих хемијских супстанци у мозгу. Љубав је извор најјачих емоција, страсти, које су познате човеку кроз векове и у свим културама, које надахњују не само филозофе, песнике, писце и музичаре, него и сваког појединца. Тема предавања била је шта се догађа у нашем телу када смо заљубљени и волимо. Када се заљубимо чини нам се да наш мозак не ради на уобичајен начин: дланови нам се зноје, отежано дишемо, чини нам се да имамо лептириће у стомаку. Љубав, као и сви феномени у свемиру, може да се расчлани и (делимично) објасни низом хемијских процеса. Љубав је сложен скуп интеракција између већег броја различитих хемијских једињења, највише

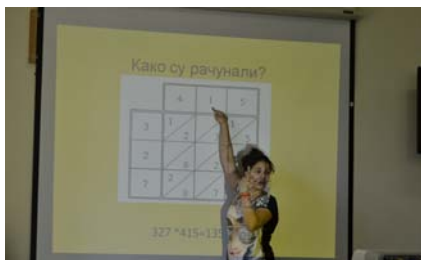
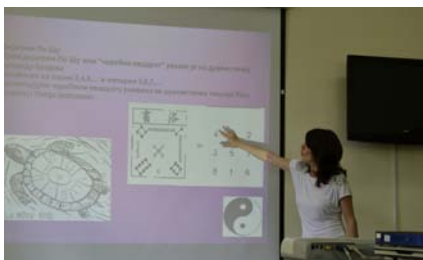
неуротрансмitera и хормона. Заљубљеност је деловање три супстанце у мозгу: фенилетиламина, норепинефрина и допамина. У каснијим фазама емотивне везе, (био)хемијски водичи су окситоцин („класичан“ молекул љубави) и серотонин. Хормон среће, серотонин, ствара се увек када

је човек узбуђен (лептирићи у стомаку). Норадреналин настаје у сржи можданe жлезде, регулише крвни притисак и подиже ниво полног хормона тестостерона. Окситоцин и допамин се стварају пољупцем и загрљајем. Они смањују страхове, регулишу телесну масу, делују као природни антидепресиви и "доктори" за бол. Ови хормони, такође, доводе до повећања великодушности и пружају нам осећање стабилности и сигурност, чине нас људима. У животу је важно да радимо оно што волимо и да живимо са оним кога волимо. Све је дакле хемија – чак и љубав! Када вам неко говори о правој хемији коју осећа према некоме, сада ћете моћи да кажете да ове речи нису само метафорички израз.

Олгица Славковић

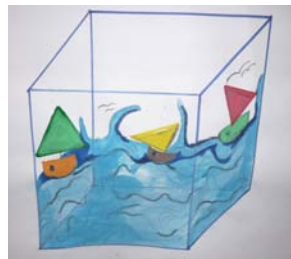
M³ Мај месец математике

Манифестација Мај месец математике, која има за циљ промоцију математике као науке, обележена је и ове године у организацији Центра за промоцију науке и Математичког института САНУ. Наша школа се прикључила обележавању месеца математике разним активностима. Ученици наше школе посетили су, у пратњи наставника, мултимедијалну изложбу посвећену примењеним математичким садржајима. Љубазни домаћини су се потрудили да нам, поред стручног водича, обезбеде и тумача знаковног језика тако да су наши ученици на најбољи могући начин могли да се упознају са изложеним експонатима. У нашој школи је одржано предавање на тему "Кратак преглед историје математике". Предавање је одржала Јасмина Невенић, а било је

намењено свим заинтересованим наставницима и ученицима. У холу школе постављена је и изложба ученичких радова инспирисаних математиком.

Јасмина Невенић

Утисци ученика који су самостално посетили изложбу:

Једног лепог дана, после праксе, Анђа, Вера и ја смо одлучиле да се прошетамо до Калемегдана. Кренуле смо пешке са трга Славија. Улазиле смо у тржни центар, сликале се, шалиле и дошле смо до Кнез Михајлове улице. Знамо да је мај месец математике, па смо одлучиле да свратимо на изложбу видимо о чему се ради ове године. Од геометријских тела (купе, троугла, квадрата, правоугаоника) и сапунице смо правили мехуре, а затим смо видели како крива линија пролази кроз праву, уверили смо се у закон вероватноће – видели смо Гајеву криву... Наш водич је био стрпљив и све нам је полако објашњавао. Било нам је веома лепо на овој изложби.

Анђа Бајчетић, Вера Мићић и Наташа Обреновић, III/4 С.Ш.

Босифест 2014

У уторак, 3. јуна, ученици Дома и Школе "Стефан Дечански" су посетили Пети београдски интернационални филмски фестивал особа са инвалидитетом - БОСИФЕСТ 2014, за који су им биле обезбеђене карте. Том приликом смо одгледали три филма.

Први филм који смо гледали је **Face** (Фејс) - то је прича о војном падобранцу, коме се у једном тренутку умрсио падобран и он је пао. Пошто га је несрећа буквално свукла са неба, он остаје прикован за инвалидска колица. Ипак, он не одустаје - и даље иде на рођење, скаче са падобраном, а иако је изгубио деведесет процената слуха иде и на концерте heavy-metal музике.

Други филм је **Лавиринт могућности** - Соња Собератс је слепи фотограф. Она је изгубила вид након смрти своје деце. Иако слабо види, показује и другим слепим људима како да праве фотографије.

Последњи филм који смо гледали је **Сонор**. Овај филм говори о сусрету филмског музичара и бивше балетске играчице, која је глува од рођења. У филму се истражују акустични простори, експериментише са различитим инструментима и трага за звуцима.

Харис Качапор II/2 С.Ш., Тамара Живановић I/1 С.Ш.

37. Изложба ликовног стваралаштва младих ометених у развоју

Изложба је одржана 7. маја 2014. године, у Педагошком музеју у Београду. Деца и васпитачи из Дома су присуствовали отварању изложбе и додели награда и захвалница за учешће. Својим рукотворинама улепшали су и обогатили изложбени простор. Ликовни радови урађени разним техникама, дрвене кутије у декупаж техници, пролећне честитке, ускршњи аранжмани и накит изгледали су прелепо. Такође, деца су уживала у танго плесу којим је свечаност отворена. Док је трајао коктел, обилазили смо простор, разгледали и коментарисали радове друге деце, из других школа и установа. Било је веома лепо и поучно. Са задовољством ћемо поново учествовати...

Соња Благојевић

Како се понашати после поплава?

После поплава, треба да знамо како да се заштитимо и сачувамо здравље. Уницеф и Институт за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут“ дали су упутства и препоруке за понашање деце након поплава, која преносимо.

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ЗДРАВЉА

ИНСТИТУТ ЗА ЈАВНО ЗДРАВЉЕ СРБИЈЕ
„Др Милан Јовановић Батут“

unicef

**ПОПЛАВА ЈЕ ПРОШЛА.
ШТА РАДИТИ САДА?**

БУДИ ОПРЕЗАН НАПОЉУ!

Не приближавај се кабловима од струје у свом дворишту, могу да те повреде.

Не играј се близу баре, реке и потока и не пипај ту воду.

Не приближавај се псима луталицама, мачкама и другим дивљим животињама. Могу да те угризну.

Не дирај угинуле животиње. Пријави одраслима ако си их видео/ла.

**ПОПЛАВА ЈЕ ПРОШЛА.
ШТА РАДИТИ САДА?**

**БУДИ ОПРЕЗАН
У СВОЈОЈ КУЋИ!**

Не треба да употребљаваш играчке, књиге и предмете који су били поплавлени.

Реци одраслима ако осетиш чудан мирис или чујеш неко шиштање у кући.

Пери руке водом и сапуном пре и после јела, после коришћења тоалета и игре напољу. Хемијска средства за чишћење руку, воде и простора немој користити сам/а.

Увек реци одраслима ако:

- * ти се врти у глави,
- * осећаш слабост,
- * повраћаш,
- * имаш болове у грудима,
- * се осећаш збуњено,
- * имаш главобољу.

**ПОПЛАВА ЈЕ ПРОШЛА.
ШТА РАДИТИ САДА?**

**ПАЗИ ШТА
ЈЕДЕШ И ПИЈЕШ!**

Једи само ону храну за коју су ти одрасли рекли да је исправна за јело.

Можеш да пијеш само ону воду за коју су ти одрасли рекли да је исправна за пиће.

За купање, умивање, прање руку и зуба користи само воду која је исправна за пиће.

Сад када су поплаве прошле, најважније је да сачуваш своје здравље и избегнеш нове опасности. Одрасли су ту да брину о теби. Помози им тако што ћеш се придржавати свих ових савета.

**ПОПЛАВА ЈЕ ПРОШЛА.
ШТА РАДИТИ САДА?**

**БРИНИ О СЕБИ
И ДРУГИМА!**

Можеш да имаш ружне снове, да се осећаш лоше, да те нешто плаши или да заборавиш нешто што већ знаш. Можда ће ти бити тешко да било шта радиш. Реци својим родитељима шта те мучи.

Твоји родитељи се могу осећати тужно или бесно. Могу да кажу и ствари које не мисле. Могу да ненамерно повреду твоја осећања. Реци им шта те вређа и попричај са њима.

Ради ствари које ће ти помоћи да се осећаш боље. Играј се, дружи се, цртај или читај, пиши, слушај музику, тј. ради нешто у чему ћеш уживати.

Буди љубазан према другима. Ради ствари за друге које ће ти помоћи да се осећаш боље. Позови родитеље да радите неке ствари заједно.

Осим разговора са својим најближима, ако желиш са неким да поразговараш о томе што те мучи, можеш позвати НАДЕЛ (Дечији телефонски сервис 0800 123456)

Беоинфо вести Понедељак, 10. фебруар 2014.

Наши спортисти са инвалидитетом вратили се из Малмеа са осам медаља

Спортисти са инвалидитетом из Београда и ове године су успешно наступали на 38. по реду спортским играма „Малме опен 2014“, одржаним од 7. до 9. фебруара у истоименом граду у Шведској, на којима је учествовало више од 3.000 такмичара из око 40 земаља из свих делова света.

Прегршт медаља, укупно осам, освојили су наши такмичари, посебно пливачи и стонотенисери, а највећи успех је постигла Теодора Баљак, ученица VIII разреда Основне школе „Стефан Дечански“, која се вратила са две медаље и обореним личним рекордом у пливању. Најсјајнијим одличјима окитили су се и Драган Боганч из Дома у Сремчици, у стонотенису, и Марко Чугуровић, студент са оштећењем слуха, у пливању. Наши стонотениски ветерани Светислав Димитријевић и Зоран Гајић у веома јакој конкуренцији заузели су друго односно треће место, док је Марко Вићевић, ученик школе „Вељко Рамадановић“, освојио две бронзане медаље у дисциплини пливања.

У саставу екипе, коју је организовао Спортски савез особа са инвалидитетом Београда, било је укупно 13 спортиста, свих видова инвалидитета, а њихово учешће на овој изузетно угледној и, после параолимпијских игара, најмасовнијој на свету смотри ове врсте омогућио је град Београд – Секретаријат за спорт и омладину.

преузето са сајта: <http://www.beograd.rs/cms/view.php?id=1585576>

VESTI

11. 02. 2014.

Sportisti sa invaliditetom osvojili osam medalja u Malmeu

Sportisti sa invaliditetom iz Beograda osvojili su osam medalja na 38. po redu sportskim igrama "Malme open 2014", u Švedskoj, na kojima je učestvovalo više od 3.000 takmičara iz oko 40 zemalja iz svih delova sveta.

Medalje su osvojili plivači i stonoteniseri, a najveći uspeh je postigla Teodora Baljak, učenica osmog razreda Osnovne škole „Stefan Dečanski“, koja se vratila sa dve medalje i oborenim ličnim rekordom u plivanju. Najsjaјnijim odličјima okitili su se i Dragan Boganč iz Doma u Sremčici koji je osvojio zlato u stonom tenisu i Marko Čugurović, student sa oštećenјem sluha, koji se okitio zlatnom medalјom u plivanju.

Naši stonoteniski veterani Svetislav Dimitrijević i Zoran Gajić u veoma jakoј konkurenciji zauzeli su drugo односно treće место, dok je Marko Vićeвиć, učenik škole "Velјko Ramadanović", osvojio dve bronzane medalje u disciplini plivanja.

U sastavu екипе, коју је организовао Sportski savez особа sa invaliditetom Beograda, bilo је uкупно 13 sportista, свих vidova invaliditeta, a njihovo učešće na igrama u Malmeu, koje су одржане од 7. до 9. фебруара омогућио је град Beograd – Секретаријат за спорт i омладину.

преузето са сајта: www.cujevo.vas.rs

VESTI

25. 04. 2014.

Drugačiji, ali isti!

Helena Grujoski je učenica drugog razreda srednje škole "Stefan Dečanski" iz Beograda, ima oštećenje sluha od 90 odsto, ali joj to nije bila prepreka da na skupu u Slovačkoj, kome su prisustvovali učenici više od 100 škola iz Evrope, na engleskom jeziku predstavi projekat "Drugačiji, ali isti", u kojem je učestvovala njena škola.

"Predstavila sam Beograd, naše običaje, folklor, učila sam engleski, družila se sa drugom decom, razgovarala sa njima... Bilo mi je super!", kaže Helena, a njena profesorka, defektolog u školi i koordinatorica projekta Iva Urdarević dodaje da joj je u Slovačkoj bio dostupan i tumač za znakovni jezik, ali da je Helena želela da se na prezentaciji koristi govorom i da predstavi projekat na engleskom jeziku.

"Ona je taj zadatak izvanredno obavila!", dodaje profesorka Urdarević navodeći da je njen uspeh još veći imajući u vidu da je gluvoj deci prvi jezik znakovni jezik, da im je srpski prvi strani jezik, a engleski drugi strani jezik.

Profesorka Urdarević ističe da je Škola za oštećene sluhom - nagluve "Stefan Dečanski" već dve godine član ACES (ACES) mreže, mreže srednjeevropskih škola, koja obuhvata škole iz 15 zemalja podstičući međukulturalnu saradnju i dijalog među mladima kroz realizaciju projekata.

"Sve više učenika škole pokazuje interesovanje da učestvuje u projektima. Postaju svesniji da mogu sve, da ne postoji prepreka ili barijera, postaju nezavisniji, samostalniji, sigurniji u sebe. Dobijaju saznanja o drugim zemljama i kulturama, razvijaju toleranciju, poboljšavaju znanje engleskog jezika, učestvuju u inovativnim načinima učenja", navodi profesorka Urdarević.

Helena je pri povratku iz Slovačke u autobusu gde su bili đaci iz drugih škola iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Makedonije organizovala i malu školu znakovnog jezika i sva čujuća deca bila veoma zainteresovana da savladaju jezik, dodaje profesorka Urdarević.

Marko Ilić i Vera Mičić su učenici trećeg razreda srednje škole i oni su u okviru projekta putovali u Bugarsku gde su nekoliko dana bili gosti škole "Sveti Sofroni Vračanski" iz Plovdiva sa kojom su sarađivali.

"U Bugarskoj sam predstavio istoriju Beograda. Proveli smo tri dana u njihovoj školi, radili u radionicama, učili nešto o Bugarskoj, njihovoj kulturi i istoriji, kako se radi u njihovoj školi", priča Marko kome je najveći utisak sa tog putovanja što u Bugarskoj klimanje glavom dole-gore znači NE, a levo - desno znači DA.

"Bugarski i srpski su malo slični, pa se razume ponešto. Ali što klimaju glavom, ja se zbunjujem stalno", još je pod utiskom Marko koji ima 90 odsto oštećenje sluha, ali odlično priča.

Škola "Stefan Dečanski" je već dve godine u ACES mreži. Škola je prošle godine dobila i nagradu za posebna postignuća u oblasti inovativnog učenja za projekat "Medijski glasovi za tinejdžere sa posebnim potrebama" koji je radila sa specijalnom školom "Konstantin Paunescu" iz rumunskog grada Jaši.

Tada je projekat predstavljala Nataša Obrenović koja je ove godine pomagala svojim drugarima u projektu "Drugačiji, ali isti".

"Ove godine tema je bila različitost i projekat je rađen u saradnji sa dve redovne škole iz Bugarske i Rumunije jer smo smatrali da deca treba da uče jedna od drugih, jedni o drugima, da uče da prevazilaze komunikacione i druge barijere, da uče da bez obzira na razlike među njima postoje mnogo više sličnosti i onoga što ih spaja i da ne bi trebalo da postoje prepreke u njihovom druženju i komunikaciji", rekla je profesorka Urdarević.

Ona je dodala da je škola "Stefan Dečanski" u okviru projekta sarađivala i sa nekoliko redovnih škola Beogradu i da su đaci bili deo "žive biblioteke" u tim školama i pričali kako je živeti sa gluvoćom.

"Oni su ostavili jak utisak na decu iz redovnih škola i njihove roditelje!", kaže profesorka Urdarević.

"Đake redovnih škola smo educovali, a kroz malu školu znakovnog jezika koju je vodila nastavnica Marija Marković pokazali smo im da ne treba da se stide i da misle da ih gluvi neće razumeti, kao što gluva deca ne treba da misle da ih čujućim neće razumeti".

Vera Mičić je je u tim školama pričala o sebi, šta voli, čime se bavi.

"Pitali su me kako komuniciram kad sam gluva. Objasnjavala sam im azbuku. Pitali su me kako čujem zvukove iza sebe. Rekla sam da moraju da me dodirnu ili da čujem kada stavim slušni aparat", rekla je Vera koja ima oštećenje sluha od 90 odsto.

Deca već pitaju šta će novo da rade i kada će neki novi projekat, zadovoljno ističe profesorka Urdarević.

M. Srećković

За најмлађе

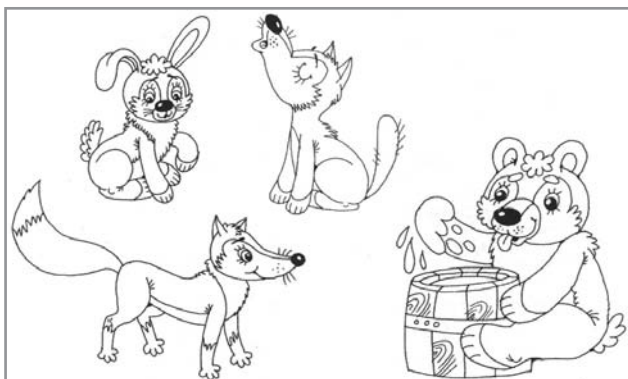
1. Пажљиво погледај цртеж, па пронађи све скривене лопте. Обој их.

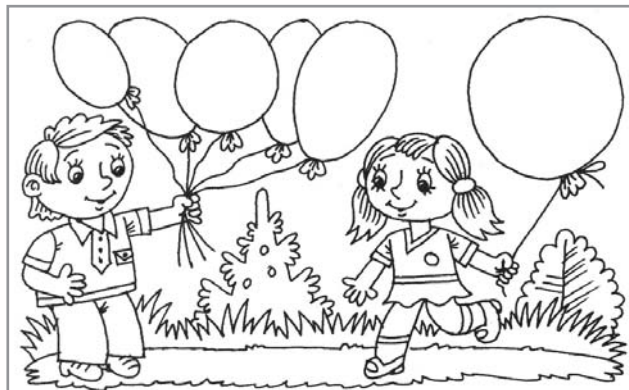
2. Како се називају животиње које чува човек? Све их именуј.

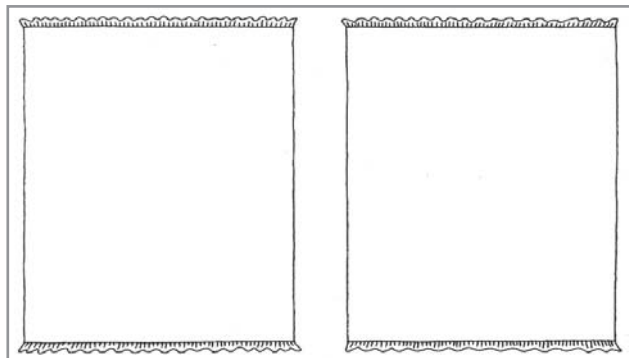
3. Како се називају животиње које живе у шуми? Све их именуј.

4. Посматрај слику. Ко има много балона? Ко има један балон? Обој балоне. Балоне којих има више обој плавом бојицом, а преостали, један балон обој црвеном бојицом.

5. На једном ћилиму нацртај много кругова, а на другом само један круг.

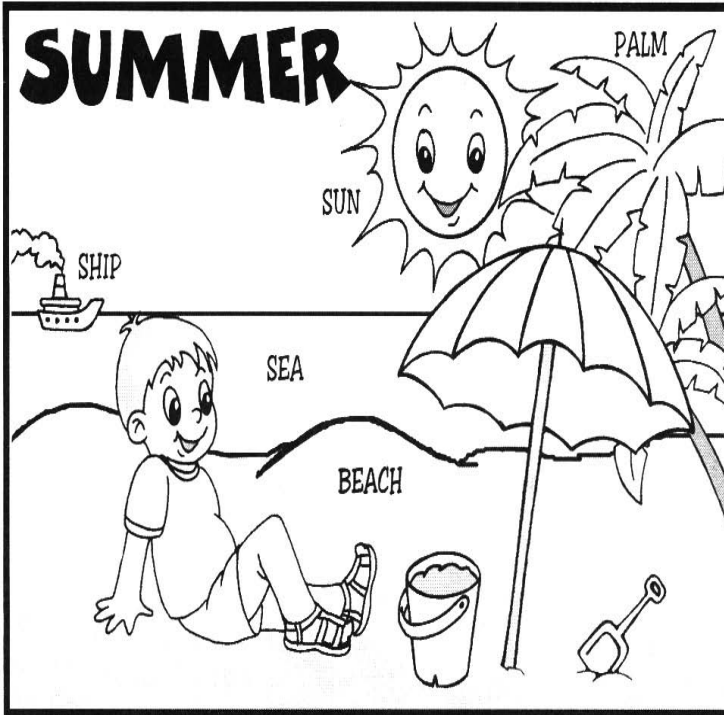
6. Цвет низ који се гусеница спушта обој црвеном бојицом, а цвет по којем се гусеница пење обој плавом бојицом. Обој цртеж.

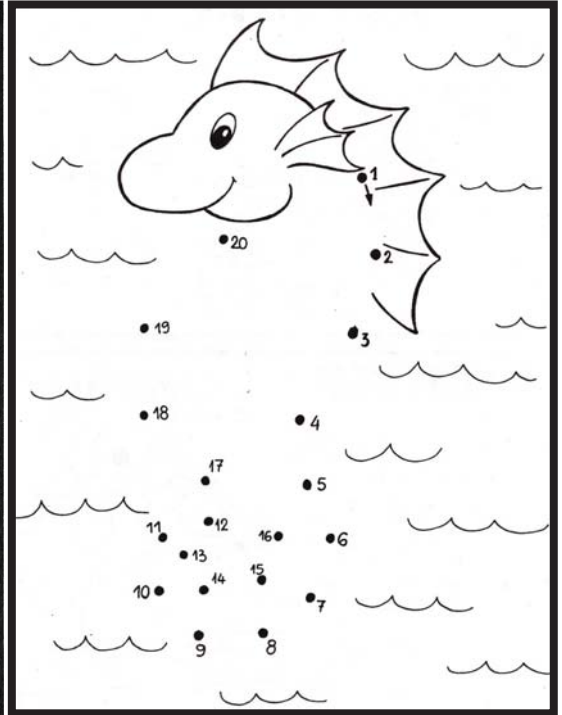
Драгана Трипковић, Марија Марковић

Учимо енглески

1. Ближи се крај школске године и летњи распуст.
Ево неких занимљивих вежбања.

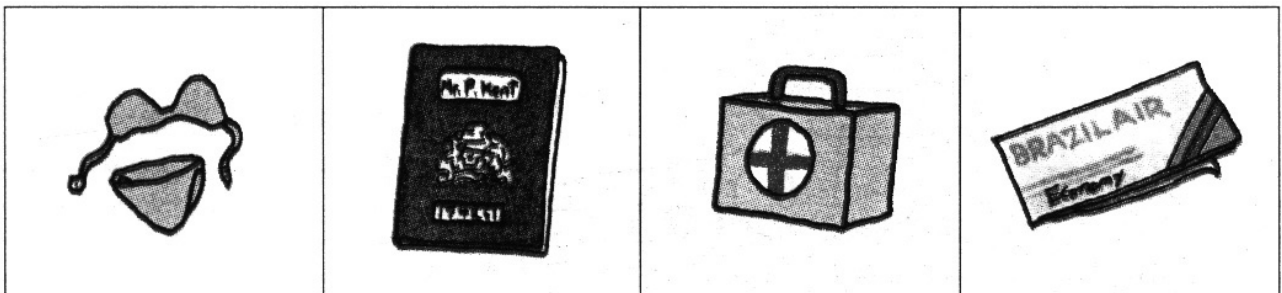

Обој слику и научи речи.

Споји бројеве да добијеш слику.

2. Погледај слике и размисли шта би ти од ствари требало за одмор у Лондону, а шта у џунглама Амазона.
Напиши: L (Лондон) A (Амазон) или L+A у одговарајуће кућице.

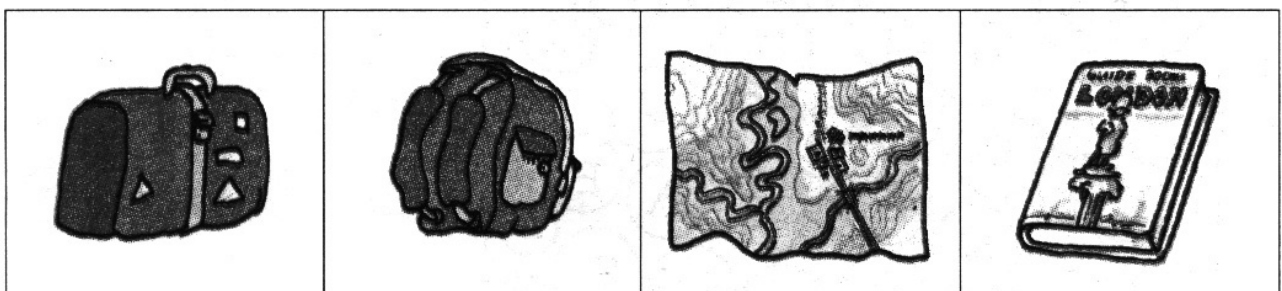

a swimsuit ☐

a passport ☐

a first aid kit ☐

a ticket ☐

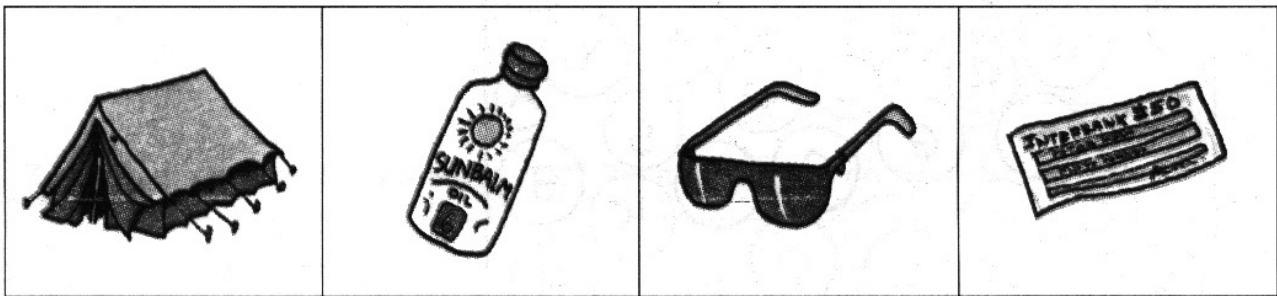

a suitcase ☐

a rucksack ☐

a map ☐

a guidebook ☐

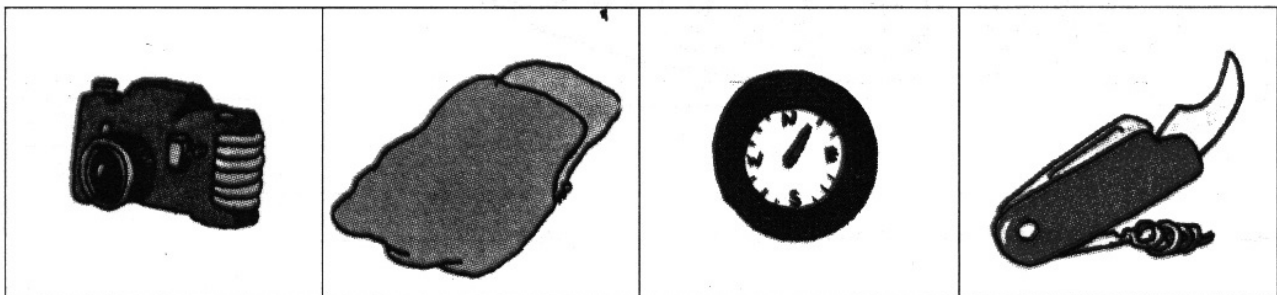

a tent ☐

suntan lotion ☐

sunglasses ☐

traveller's cheque ☐

a camera ☐

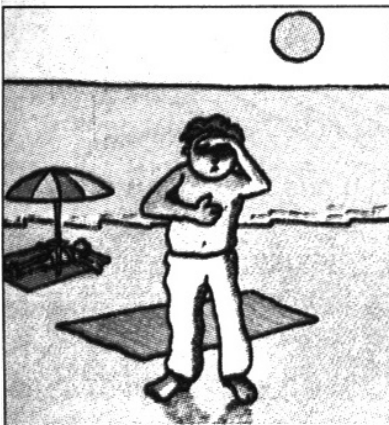
a sleeping bag ☐

a compass ☐

a penknife ☐

3. Ови људи су заборавили да понесу неке ствари на годишњи одмор.
Погледај слике у вежбању 2 и напиши шта им је потребно.

1

He needs

1 _____

2 _____

2

She needs

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

5 _____

6 _____

3

He needs

1 _____

2 _____

3 _____

4 _____

5 _____

6 _____

7 _____

Занимљива биологија

Занимљивости о камилама

Пустински ренџери - Камиле помажу људима да путују пустинским песком, скоро 6000 година. Могу да пређу око 20км дневно.

Камиле трче прилично брзо и понекад се утркују као коњи.

Моћ грбе - Мале животиње могу да побегну од пустинске жеге тако што се закопају у песак. Камиле су превелике да би то могле да учине, тако да оне имају једну или две грбе. Грба садржи много масти која штити камилу од врућине. Када би имала исте толике насlage масти, свуда по телу, то би било као да носи капут усред лета.

Остати хладан - Тело камиле може да се загреје и до 40,5°C. Човек би умро са таквом температуром! Ноћу, када се пустиње охладе, и камиле се полако хладе, задржавајући топлину Сунца у својим капутима, тако да не осећају хладноћу.

Тешке пијанице - Камиле могу да издрже и до 8 недеља без воде – али када дођу до оазе, оне могу да попију и преко 100л воде за смо неколико минута!

Има једна мала анегдота о камилама...

Древни Египћани су јахали камиле када би одлазили у битку. Оне су смрделе тако јако да би се непријатељски коњи често разбежали и побегли.

Амазонске тропске шуме

Река Амазон је друга река по дужини на свету. Она пролази кроз огромну, влажну, дрвећем обраслу област, која се зове АМАЗОНИЈА. Амазонија је прекривена густом, тропском прашумом, у којој живе разне животиње и биљке. Овде се налази скоро четвртина свих врста биљака на свету. Амазонска тропска шума је подељена у слојеве, а у сваком слоју, живе најразличитије животиње и расту најразноврсније биљке. Врхови највишег дрвећа се налазе у највишем слоју – крову. Ниже се налази свод или плафон – који је око 30м изнад.

Овде се налазе врхови разних врста мањег дрвећа и велики број животиња. Лењивци (мајмуни) висе наглавачке са дрвећа, овде живи 36 врста мајмуна и преко 1000 врста птица. Мора да је веома бучно са толико птица на једном месту!

Слој ниже, подспрат, чине врхови најнижег дрвећа и дебла вишег дрвећа. Огромне пузавице и ЛИЈАНЕ се обмотавају око дрвећа, док орхидеје расту у пукотинама коре. Жабе обожавају ове пукотине. На дну шуме је тамно, зато што

дрвеће заклања сунчеву светлост. Овде има папрати, траве, гљива и инсеката, као и животиња попут мравоједа, змија и пума, пегавих прашумских мачака. Река Амазон је станиште змија, корњача, алигатора и џиновских видри.

Утицај човека на животну средину

Животна средина представља све оно што нас окружује. Биосферу или животну средину, на планети Земљи савремени човек угрожава, у мери која прети да угрози и његов сопствени опстанак. Загађивање ваздуха, воде и земљишта, па самим тим и хране, поприма драматичне последице, не само на локалном, већ и на глобалном нивоу. У многим деловима света угрожен је опстанак великог броја биљака и животиња. Истовремено, Земља постаје све топлија, појачава се ултраљубичасто зрачење Сунца, а све то неповољно утиче на човека. Најизраженији облици угрожавања природе су: загађивање атмосфере (које доводи до промене климе, подизања светског мора и оштећења озонског омотача), копнених вода и светског мора, као и загађивање земљишта, али и уништавање појединих екосистема и појединих врста биљака и животиња. Највећи утицај на климу врши човек својим деловањем. Захваљујући цивилизацијским тековинама човек осваја и најнеприступачније делове планете Земље, у жељи да потпуно овлада природом и да је максимално искоришћава, ради остваривања већег профита и брзог економског развоја. Све чешће се тражи одговор на питање може ли природа, и колико дуго, да се опире потреби савременог човека да је подреди себи и претерано користи. Одговоре налазимо у познавању и поштовању законитости, које владају у простору где се одвија живот, као и сазнањима о могућности заштите и унапређивања животне средине.

Нарушавање природне равнотеже

Човек је елемент животне средине – екосистема, који функционише на природним законима. Човек (*homo sapiens*), је једини који својим свесним деловањем може да утиче на те законе. Промена једног фактора изазива ланчану реакцију других, што има за последицу нарушавање природне равнотеже. Све утицаје човека на природу можемо посматрати као позитивне и негативне. Позитивни утицаји су, на пример, исушивање барам заштита ерозивног земљишта и заштита од поплаве. Примери за негативан утицај човека су сеча шума, као и загађење воде, ваздуха и земљишта.

Загађење је трајно нарушавање равнотеже природних циклуса. Нарушавање еколошке равнотеже и промена животне средине настају и складиштењем индустријског отпада. Најчешће депоније, које је човек користио, а и данас користи су реке. Тоне и тоне отпадака остају на депонијама и тиме се загађује околина. Човек мора да брине и чува природу. Коришћењем технологије рециклирања, човек помаже и себи и природи, како би животна средина била чистија. Пошумљавањем голети и коришћењем безоловног бензина добићемо чист ваздух, који је битан за наша плућа. Метеролошки услови утичу на загађеност ваздуха. Повећано загађење ваздуха доводи до прегревања земљине атмосфере, повећања или смањивања количине сунчевог зрачења и промене климатских услова на Земљи.

Важно је да запамтите: Чувајмо нашу околину и не загуђујмо је, јер нам је потребна да - у њој живимо!

Горица Живановић

Занимљиви логички задаци за изоштравање ума

1. Ако у поноћ пада киша, може ли се очекивати да ће након 72 сата време бити сунчано?

3. Када је бициклиста прешао две трећине пута, пукла му је гума на точку. Преостали део пута прешао је пешице утровошивши два пута више време него возећи се бициклом. Колико се пута кретао брже бициклом него пешице?

2. Миш је удаљен од свог склоништа 20 корака. Мачка је удаљена од миша 5 скокова. Док мачка једанпут скочи, миш начини 3 корака, али је један скок мачке велики као 10 мишевих корака. Да ли ће мачка ухватити миша?

4. За лонац са поклопцем плаћено је 1200 динара. Лонац је скупљи од поклопца 1000 динара. Колико кошта поклопац?

Решења:
1. Не може, јер ће после 72 сата бити 12 сати ноћу, а ноћу Сунце не сија.
2. Миш ће умаћи мачки за један корак.
3. Бициклиста је прешао пешице трећину пута, тј. два пута мање него бициклом, а утровошио је два пута више времена. Према томе, возио је четири пута брже него што је ишао пешице.
4. Поклопац кошта 200 динара.

Моје срећно детињство

Детињство... То је период живота који нас обликује и чини онаквима какви смо данас. Свако је своје детињство различито проживео. Моје детињство се састоји из низа успона и падова, тужних и срећних тренутака. Издвојила сам део детињства, када сам стекла дугогодишњу најбољу другарицу.

Било је пред крај лета, када сам се са породицом – бабом, татом и братом, доселила у Краљево. Август смо провели у завршавању започетог сређивања куће. Дошао је и септембар, када сви полазимо у школу. Требало је да кренем у пети разред. Брат и ја смо устали у пола седам, да би са стрином, која у нашој будућој школи ради као учитељица, стигли у пола осам на часове. Када смо стигли у школу, прво смо упознали педагогицу, рекла нам је у којим смо одељењима и ко су разредне старешине. "Наташа, твој разредни је наставник математике, Драгољуб Милашиновић." У себи сам помислила: "Најстрожи наставник у школи?! Баш немам среће..." Одвела ме је до једне групе девојчица, рекла да ћемо бити у истом одељењу и њима је рекла да ми помогну да се уклопим. Кроз главу су ми пролазиле мисли: "Да ли ће ме прихватити са апаратима? Да ли ће наставници имати разумевања за мене?" Звонило је за почетак часа. Ушли смо у учионицу код разредног. Села сам сама у последњу клупу, јер су се они још на распусту договорили где ће и са ким седети. Док смо се представљали, дошао је ред на мене, разредни ме је пребацио у прву клупу поред једне девојчице. Када је звонило за крај часа изашли смо на одмор. Била сам са једном девојчицом и њеним друштвом. Пришла ми је друга девојчица, са смеђом косом везаном у реп, са једва видљивим пегам на лицу. Пружила ми је руку: "Ја сам Катарина, има нас пуно (26 без мене), па си ме вероватно заборавила." – "Драго ми је, ја сам Наташа." Вратила се код другарица, а ја остадох са девојчицама од малопре. Нисам претерано комуницирала са Катарином, све до две недеље након првог разговора. Среле смо се на улазу у школско двориште, загрлила ме и пољубила у образ. Била сам изненађена, али она ме је одмах ухватила за руку и похитале смо у школу. Питала ме је о много чему, а мене је било срамота да ја њу питам нешто, јер нисам навикла на такво понашање. Када сам добила мобилни од рођака, размениле смо бројеве и причале би телефоном кад се не видимо. Несвесно сам се везала за њу, дан би ми био безвезе кад она не дође у школу... Једног дана, био је април, позвала ме је да разговарамо. "Готово је, не жели више да се дружимо..." , помислила сам. Узела ми је руку и ставила у њу сенку за очи. Погледала сам је упитно, а она ми је рекла: "Желим да ми будеш најбоља другарица!" Загрлиле смо се. "И ја то исто желим!", одговорила сам јој. Тог дана сам размишљала шта да јој дам заузврат. Напокон сам нашла једну огрлицу од лажних бисера, која ми је била вредна. Сутрадан сам јој је дала. Била је срећна. Од тог дана, па до данас, већ шест година се дружимо без прекида. Никада се нисмо посвађале, одале тајну, име симпатије... Иако сам била лошији ђак од ње, њени родитељи су јој дозвољавали да се дружи са мном. Чак је и њена сестра понекад излазила са нама.

Каћа је особа која зна апсолутно све о мени, све моје мане, али ме је прихватила такву каква сам. Много је волим и жао ми је што се не виђамо често као пре...

Наташа Обреновић III/4 С.Ш.

На крилима младости

Ја од малена волим спортове. Сада тренирам атлетику.

Приметила сам да се мало младих бави спортом. Углавном време проводе на интернету, фејсбуку, играју игрице... Када је лепо време, не излазе напоље, у парк, у град, већ седе код куће за компјутером. Родитељи не уписују децу у клубове, да се баве спортом, већ их пуштају да играју игрице, купују им најновије телефоне, воде их у Мек. Не размишљају да деца треба здраво да се хране и баве спортом. Због тога све више деце има проблем са кичмом, стопалима, брзо се угоје, слаби су па их нападају вируси и друге болести. Улице су празне, нема разбијених прозора, пробушених лопти... Сви терени су празни. Сећам се времена када сам била мала, када није постајао Мек, нездрава храна, када смо шетали са друштвом, измишљали шале, вицеве... Надам се да ће родитељи схватити где греше у васпитању деце. Желим да будем тренер и да учиним деци живот бољим.

Вера Мићић III/4 С.Ш.

Моје срећно детињство

Расла сам у здравој и нормалној породици, где није било свађе и то се одразило на моје детињство. Прво сам дете мојих родитеља и, надам се, прва радост за њих. Још као девојчица била сам окружена пажњом и лепим стварима. Најсрећнија сам била када сам добила сестру. Имала сам све што сам пожелела. Тада смо сви четворо ишли на излете и лепо сам се проводила. Сваки тренутак био ми је испуњен радошћу. Срећна сам била када сам добијала поклоне из Америке, Немачке, Турске и од фамилије из Новог Пазара. Знала сам да ме сви воле. Пошла сам у школу и сви су ме лепо прихватили. Дружили смо се у дворишту за време одмора и мојој срећи нигде краја. Моје срећно детињство било је такво све док ме нису раздвојили од тате. До тада нисам ни о чему размишљала, а сад пуно мислим на њега, и то ме чини тужном. За моје срећно детињство могу да се захвалим мојим родитељима и породици.

Есма Хаџић II/5 С.Ш.

У новој школи

Ја сам дошао из школе "Душан Дугалић". Тамо сам завршио основну школу и стекао пуно другова. Сада идем у средњу школу "Стефан Дечански".

На почетку школске године ми је било необично и тешко. Школа је велика и лепа. У њој има пуно ђака, просторија и наставника. Нисам одмах могао да се снађем, али увек има добрих људи, који су спремни да помогну. Комуникација са другом децом ми је била тешка, јер нисам знао гестовни језик. Током ове школске године сам научио неке гестове и њима се служим. У учењу ми помажу другови.

Редовно идем у школу и на праксу. На праксу идем у предузеће "Радиал" и тамо учим неке практичне ствари, али ипак више волим да проведем дан у школи. Близу је крај школске године, па мора више да се учи. Излет и екскурзија су прошли и нема више опуштања.

Најлепше од свега што ми се догодило у новој школи је да сам се заљубио у Дивну. Она је лепа, дружељубива и причљива девојчица и зато пуно времена проводимо заједно.

Милош Јовић, I/2 С.Ш.

Моје одрастање

Као неко ко је рођен деведесет и друге године, детињство, поготово ти први месеци и наредне године нису биле ни мало позитивне за мене. Било је то време када је се Југославија распадала, а ратови су били у пуном јеку, па скоро широм целе бивше Југославије. То није био једини проблем. Санкције, рецесија... веома лоше се живело. На период који је долазио није био бољи. Уследио је, још болнији, завршетак деведесетих и ново бомбардовање Југославије, санкције од стране непријатеља. Последице тога су још увек видљиве и наша држава се од свих тих година још увек опоравља. Ипак, на почетку двехиљадите уследио је и мени лични ударац. Доживео сам саобраћајну несрећу и грешком лекара последице ће остати трајне. Тридесет-ак операција и разна "страна тела" – шипке, плоче, четири пута Илизаров апарат... Након толико година, петнаестак година, преостале су још две операције да се ураде: вештачки кук и исправљање деформитета кичме. Уз ове две ствари, ту су и неки други проблеми, али то је друга нека прича.

Слободан Миловановић III/5 С.Ш.

Моје срећно детињство

Свако има срећно детињство. Моје детињство је било другачије од остале деце у окружењу. Од своје шесте године идем на терапије у болнице, бање, код разних доктора, али моје детињство је било за мене најлепше. Сваки дан сам са мамом устајала у пола шест ујутру. Ишле смо на аутобус, па на терапије. У току путовања мама ми причала бајке, песме ми певала. Учила ме је да је то што рано устајемо добро за мене, да мени помогне у лечењу, и да смо ми два пужа, па где год дођемо ми ћемо имати кућу на леђима, као и пуж. Кроз моје путовање упознала сам разне људе, децу, баке и деке. Сви су ми, на неки начин, остали у сећању. У Бањи Ковиљачи сам стекла пријатеље које и дан данас виђамо, чујемо се телефоном и срећна сам што имам тако драге пријатеље. Од своје шесте године ишла сам и на фолклор. Била сам мајстор фолклора, ишла са другарицама из села на разне манифестације, такмичења.

Радовала сам се свакој медаљи, дипломи и пехару. Поред фолклора и школе, добила сам могућност да свирам клавир. Наставница је долазила два пута недељно да ми одржи час. Свирала сам и уживала сам - то ми је био мелем за душу. Како сам расла на селу, није више било могућности за моје даље терапије, па смо се преселили у Београд.

Ја сам се радовала пресељењу, желела сам да упознам град мало боље, да упознам нове људе. После годину дана, у Београду сам упознала и директора плесног центра "Младост". Кренула сам на неке његове радионице кроз игру.

Он је видео да ја имам таленат и предао ме је првој наставници мог плеса, Милени, која је држала хип-хоп. У почетку, мало ми је било тешко, али била сам упорна. Како су дани и месеци пролазили, ја сам се још више заљубила у овај модеран плес. После две године, прешла сам у старију групу, где су биле занимљиве кореографије.

Тако је дошла 2012. година и могућност да одем на такмичење у Бохум, у Немачку. Тамо је било прелепо. Освојила сам друго место соло и треће место у дуету. Била сам поносна што сам заслужила и добила пехар. Када сам се вратила у Србију, сви су ми честитали и рекли: "Само напред". Следећи пут, 2013. године, позвана сам да идем у Копенхаген, у Данску, али

тамо је могла само група, па сам ја повела другарице из школе. Летеле смо авионом, биле у прелепом граду и освојиле треће место на такмичењу. Било је прелепо. Много смо се обрадовале.

Поред овога што сам већ написала, ја још волим да јашем на хиподрому, волим да пливам, да упознајем нове градове. Имам најбољу породицу на свету, која је учинила толико пуно за мене. Захвална ћу им бити заувек.

Сада, када имам пуних 18 година, поносна сам, јер је моје детињство било најлепше и срећна сам због тога.

Моје срећно детињство

Моје детињство је било обележено обавезама од кад сам се родила. Још као беба сам одлазила на вежбе говора и слушања. И то није било увек забавно. Некад ми се спавало, некад ми се играло, а мама ме је прекидала у сред игре и водила на вежбице, чак и по два пута дневно. Једва да сам умела да седим, а већ сам морала да учим и будем пажљива. Али, ипак могу рећи да сам имала лепо детињство.

Мој брат је најважнија особа у мом детињству, а то је и данас. Увек сам волела да седим поред њега и гледам како он вешто игра игрице на компјутеру. Уживала сам у томе. Поред њега сам и ја постала вешта на компјутеру. Такође, волела сам да возим ролере. Када ми их је мама купила, требало ми је времена да научим да их возим. Било је падова, брзо сам се уморала, али уз помоћ другова у парку, успела сам да савладам возњу. То је онда било право уживање. Сећам се да сам са својом тетком волела да спремам храну. Најзабавније је било када смо правили пицу, колаче, чак је тетка назвала један колач по мени "Анђин колач", а онда сви заједно јели. Успут сам уживала да читам старе стрипове мог старијег брата од тетке, које је чувао у специјалној прегради у фотељи, као на неком тајном месту. Наравно, оно што сам увек волела да радим, када сам слободна, је да цртам. Оловком, бојама, како год, увек је било забавно. То су били једноставни цртежи: дрво, кућа, облаци, сунце, ликови са великим округлим, насмејаним главама. Леп период за мене је био када сам кренула у предшколско. Увек сам желела да и ја, као мој брат имам другаре у обданишту, да се дружимо и заједно играмо. И сада, сретнем понекад своје другаре из догодовштина и са многих излета, на које смо ишли.

Такође се сећам да нас је мама водила да гледамо све филмове о Хари Потеру. Чим би се појавио нови филм, ми бисмо сви заједно ишли да га гледамо. И све нове цртане филмове. Све је то било врло забавно и увек је владало велико узбуђење када смо ишли на премијере.

Пуно деце, балони и обавезно одлазак у "Мек". Права уживанција.

Лепе су то успомене. Радо се сећам свога детињства.

Анђа Бајчетић III/4 С.Ш.

Најлепше је ђачко доба

И данас се сећам свог првог школског дана, као да је јуче било. Не могу да верујем да је прошло тринаест година. Имала сам само пет година када сам дошла у Дом. Одвајање од куће ми је тешко пало. Године су брзо пролазиле. Током школовања, сви су ми говорили стихове "Од колевке па до гроба најлепше је ђачко доба". Тада то нисам баш најбоље разумела, чак ми је било и смешно. Нисам волела школу, учење, наставнике и остале обавезе. Током времена навикла сам на школске обавезе. У школи и дому сам стекла пуно другова, другарица и пријатеља које ћу памтити читавог живота. Овде сам се први пут заљубила, први пут патила, а највише радовала и забављала. Остало ми је још пар дана до краја школске године и јако сам тужна. Размишљам о матурској вечери, о томе шта ћу обући. Тај дан треба да ми остане заувек у сећању на моје школске дане. Како се приближава крај школске године, нестају полако безбрижни и весели дани мог детињства и школског доба. Све ми је дража гужва и граја у дворишту, јер знам да тога ускоро неће бити. Дом и школа су постали моја друга кућа, а наставници и васпитачи моји незаборавни пријатељи. Ускоро ће ме дочекати живот са свим својим озбиљностима и препрекама. Ја ћу све чешће помињати стихове које некада нисам разумела "Од колевке па до гроба најлепше је ђачко доба".

На моје безбрижне ђачке дане подсећаће ме избледеле фотографије.

Борислава Голубовић IV/1 С.Ш.

Мој кућни љубимац

Кад сам имала осам година, мама ми је купила папагаја, његова врста је била тигрица и назвала сам га Мики. Био је зелено-жуте боје, са плавим образима и тамно браон очима. Био је заиста хиперактиван, јер је био млад и пун снаге. Стално смо га пуштали из његовог плавог кавеза, да лети по соби, али и успут затварали прозоре да не одлети и изгуби се. После неког времена, купили смо још једног папагаја, исто тигрица, али женка. Дали смо јој име Белкица, јер је била сва бела осим црних очију. Микију се свидела Белкица, па се заљубио, стално је кљуцао у кљун и био поред ње на шипци у кавезу. Пошто је стално било промаје, Белкица је угинула убрзо. Мики је после тога био повучен, једва да је јео и пио воде и није излазио из кавеза. После тога, стално смо се селили. Након годину дана, и Мики је угинуо. Угинуо је од туге за Белкицом, то се видело.

Анђела Степанчић I/5 С.Ш.

Писмо другу

Драги мој друже,

Прошло је дуго времена како се нисмо видели и знам да су ова писма једина веза међу нама... зато молим те, опрости ми што не пишем чешће.

Претпостављам да ова писма читаш више пута у својој самоћи. Вероватно је то твоја једина забава... или боље речено комуникација са нама, овде у Србији.

Много ствари се издешавало од како си отишао. Писаћу ти о времену. А време овог маја као да је изгубило компас. Пре подне сунчано, по подне киша - и што је најгоре грмљавина и олуја. Свуда су поново поплаве, народ шкргуће зубима и бори се са бујицама.

Најтеже ми пада када чујемо неке ружне вести. А ових дана, код нас у Србији, на хиљаде поплавлених кућа, зграда, улица, градова. Много људи је напустило своје домове, неки су изгубили најмилије. Мој друже, неке ствари ми заиста никада неће бити јасне - зар је мало јада и малера од стране људи, зашто и Бог мора да кажњава.

Надам се друже да те нисам пуно узнемирио, очекујем твоје писмо ускоро...

Пуно поздрава.

Огњен

Огњен Јовановић I/5 С.Ш.

Пролеће у мојој улици

Хладни и кишни дани су напослетку отишли. Нечујно и неприметно ушло је пролеће у мој град, у моју улицу. Нема више оне тужне зимске идиле.

Кажу да је пролеће најлепше годишње доба, да буди живот и доноси радост. Топли зраци пролећног сунца пробудили су успавану природу. Променила су се поља, шуме и паркови. Озеленело је дрвеће и шарене се терасе у мојој улици. Стара липа у комшијском дворишту поново је процветала и опија својим мирисом.

Пролећним несташлуцима придружујем се и ја са својим другарицама. Све је много лакше без зимске јакне и тешких чизама. Шта има лепше од лопте у руци и пуно другарица око себе. Све је некако другачије, лепше. Волим пролеће у мом граду, у мојој улици.

Огњен Јовановић I/5 С.Ш.

Волео бих да променим

Желео бих да сва деца на свету буду срећна, да расту у својој породици и у миру. Желео бих да се деца чије су куће поплавлене врате својим кућама, да им помогнемо да буду весели, да иду у своје школе. Желим да никада не буду тужни, ни болесни. Желим да помогнем и поклоним књигу, свеску, играчке и другарски осмех.

Едис Шкриљеј II/4 С.Ш.

На часу практичне наставе

Волим да идем у школу и да се дружим са другарима и највише волим да идем на практичну наставу.

На часу практичне наставе ми је лепо. Тамо се осећам добро, весело и срећно. Наставница нам даје текстове из новина и часописа да куцамо на компјутеру. Учимо да користимо програме Word, Excel, Corel Draw, Photoshop, Quark и многе друге. У првој години учимо да куцамо. Вежбамо да цртамо и бојимо слова помоћу разних опција. Понекад скенирамо слике и цртеже са компјутера и обрађујемо их. Наставница нам пушта музику док радимо. У Quark-у радимо прелом текстова за новине и часописе. У фотошопу улепшавамо наше фотографије.

Много волим практичну наставу. Пракса, за мене, представља лепоту, понос и памет. Рад на практичној настави, остаће ми, и после завршетка школе, као успомена у мом срцу.

Марко Луковић III/5 С.Ш.

Моје путовање

Моја највећа жеља је да путујем. Често размишљам о томе. Понекад лежим у кревету у својој соби и маштам. Замишљам како путујем.

Пролазим све континенте на планети Земљи. Разгледам, уживам, учим... Инспиришу ме телевизијски програми и дивне фотографије из далеких крајева. Свакодневно их гледам и планирам како ћу ја једног дана бити тамо...

Сањам о Паризу, далекој Француској, о пољима прелепе Провансе... У пролеће, када процвета лаванда призор је нестваран. Колико год се поглед протеже види се само љубичаста боја. Као у бајци, или као да је сликар једном бојом обојио своје платно. Желим да што пре уживам у томе! После тих поља волела бих да свој пут продужим према главном граду. Хоћу да доживим прелепи Париз. Да шетам широким улицама, да пређем преко највећих тргова, да видим Тријумфалну капију и да се на крају попнем на Ајфелов торањ... Са торња се види цео град. Цео круг желим да обиђем на терасама и видим све четири стране света, велику цивилизацију која се развијала вековима уназад све до данашњих дана. Париз је сада најмодернији град. Чини ми се да све почиње у њему. Мода, култура, књиге, аутомобили...

Одмарала бих се у париским бистроима. Уз сир, вино и музику типичну за Француску, планирала бих наредне сате. Волим да посматрам људе, да гледам како се крећу, како су обучени, шта једу, какви су им обичаји. Друге културе су веома интересантне и лепо је упознати их. Тако се стичу пријатељи и нова познанства. Упознају се неки други светови, различити од нашег.

На крају мог пута отишла бих у велики музеј Лувр. Сва најбоља и највреднија уметничка дела су у њему и право су задовољство за разгледање. Париз... па неки други град: Праг, Будимпешта, Пекинг, Лондон, Њујорк... Дивно је путовати. Путовања богате човеков дух.

Александра Зарић IV/1 С.Ш.

Никад послато љубавно писмо

“Ништа се не чини за љубав, ако се за њу не учини све.”

Да, решила сам да учиним све. Требало ми је много времена, али и храбрости да се одлучим на овакав корак. Борим се са буром осећања сваки пут кад угледам твоје очи, јутром док моје снено око буди зрачак сунца, док ми свежина ваздуха испуњава собу, обузета сам мислима о теби. Сећам се сваког оштрог, неодољивог погледа, који си ми упутио, док сам те посматрала не желећи да будеш тога свестан.

Сва затреперим кад осетим твој мирис који ме опија. Сигурност и одмереност твог корака дуго ме остављају непомичном сваки пут кад прођеш поред мене. Иако се свим својим бићем трудим да не поклекнем, сваки пут кад ми се осмехнеш, не успевам да одолим тим гестовима.

Али не каже се узалуд, да је љубав бол и да све друго није љубав. И сама помисао на то да не осећаш ништа према мени баца ме у очај. Мом бићу ти диктираш годишња доба. Када смо заједно, када се смејемо и радујемо у мени је пролеће, док ме твоје игнорисање и равнодушност толико погађа, рањава, да у мени завлада зима, хладноћа ми обузима и тело и душу.

“А ноћ је увек била зло време мога живота.” - каже Иво Андрић.

Све непроспаване и немирне ноћи. Знај да си једини господар мојих снова, мојих мисли, а ја роб који се покорави твојој заповести, роб љубави. Пишем ти, не желим да гушим осећања. Не желим да се изгубим тражећи те. Надам се да кад осетиш да си вољен, нећеш постати суров. Немој ме сломити и направити окрутно чудовиште од мене. Не постоји реч, ствар која би делимично описала јачину љубави коју осећам према теби. Да, рекох љубав. Храброст ће реализовати моју мисао. Упркос свему, ВОЛИМ ТЕ.

Драгана Симовић IV/1 С.Ш.

Део мог живота

Ако ме бар мало разумете и схватите, ја ћу бити срећан.

Живот није баш онакав, као што смо ми замишљали и желели. Ја сам можда мало другачији од других, повучен, стидљив и неприхваћен. То ме мало боли, а ја сам се трудио и желео да будем као они и да имам пријатеље, друштво. Хиљаду пута сам се питао, а и даље се питам: “Зашто сам другачији од других?”. Ја сам задовољан, када са неким попричам и дружим се и када је неком стало, бар мало до мене. Био сам срећан када наставници разговарају са мном, похвале ме. То ми је давало наду да идем даље да се борим. Имам веру и наду да ћу успети у оном што желим. Имам подршку мојих драгих пријатеља. Идем напред ка циљу који желим. Хоћу са овим стиховима да поручим свима да имају времена и разумевања за друге. За срећу је потребно само мало:

Имај времена за рад - то је цена успеха.

Имај времена за размишљање - то је извор моћи.

Имај времена за игру - то је тајна младости.

Имај времена за читање - то је основа мудрости.

Имај времена за пријатељства - то је пут среће.

Имај времена за сањарење - то је пут ка звездама.

Имај времена да волиш и да те воле - то је привилегија Богова.

Имај времена да гледаш око себе - сувише је кратак дан за себичност.

Имај времена за смех - то је музика душе.

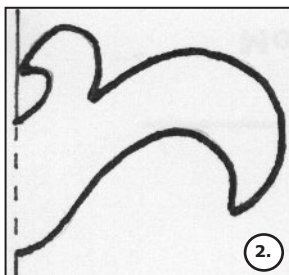
Ако сте ме бар мало разумели и схватили шта желим да кажем, ја ћу бити срећан.

Марко Дукић IV/1 С.Ш.

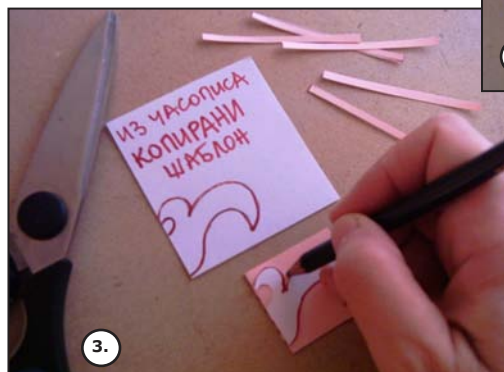
Добре идеје: Правимо птицу у кавезу

За материјал и алат потребно је: један бели папир формата А4, један розе папир формата А4, један црвени папир формата А4, оху лепак, маказе, бели конач са иглом, оловка и лењир.

За птицу потребно је: правоугаони розе папир 76ммх35мм, пет комада розе трачица за реп 63ммх4мм, бели квадрат 8ммх8мм, бели конач дужине 100мм.

Шема птице 1:1

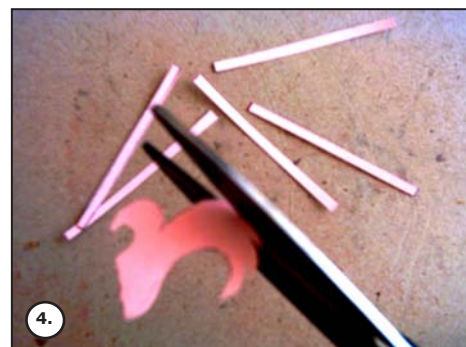
Пресавиј правоугаоник и нацртај птицу преко шаблона

Залепи пет трачица на доњем делу птице

На означеном месту стави лепак и споји

Маказама одсеци по пуној линији и на крајевима крила одсеци делове

Ивицом маказа савиј репиће и крила

Птицу повежи концем са парчетом папира

Крајеве конца два пута заврнути чворове и маказама одсеци

За машницу потребна је: црвена трачица 210ммх7мм.

На црне тачкице стави лепак и савиј у облику машнице

За кавез потребно је: четири беле трачице 297ммх8мм и две беле трачице 148ммх8мм.

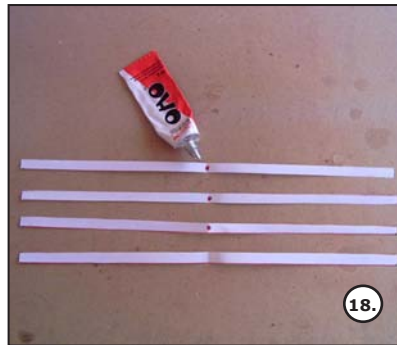
На црну тачкицу стави лепак и савиј у облику кукице

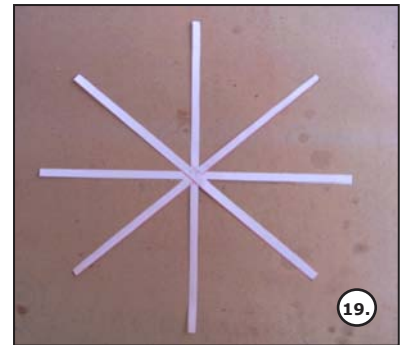
Залепи машницу и исеци прорез

На црну тачкицу стави лепак и савиј у облику прстена

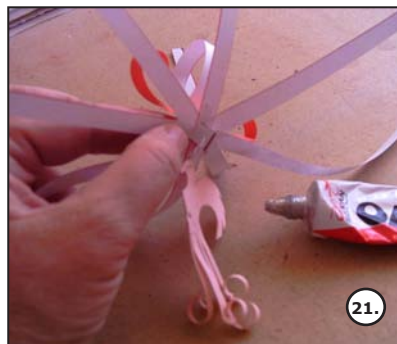
Стави лепак на средину три трачице

Укрсти и споји

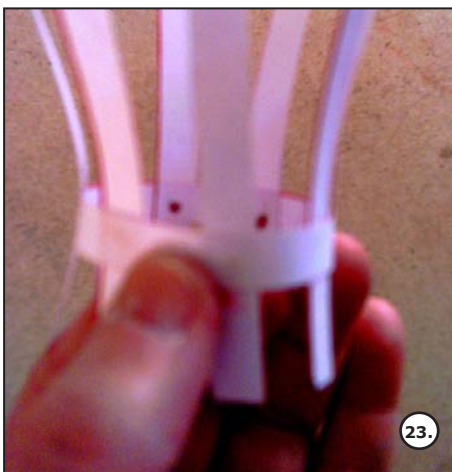
На средини кавеза залепи кукицу на горњој страни

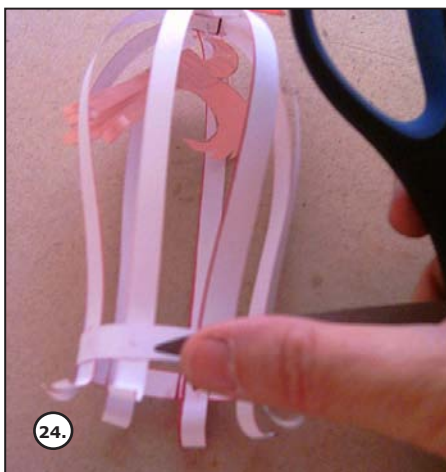
На средини кавеза залепи птицу на горњој страни

Стави лепак на означене црне тачке

Трачице увуци у прстен и споји

Ивицом маказа савиј трачице

Славенка Јанковић

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година X, број 24
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:

Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:

Лепосава Петровић

Редакција:

Литерарна секција

Фотографије:

Ученици и наставници школе

Уредник:

Ива Урдаревић

Лектура и коректура:

Катарина Петровић

Техничка припрема:

Ученици I/5, II/5, III/4, III/5 и IV/1 С.Ш.

Компјутерско-графичка припрема:

мр Славенка Јанковић

Штампа:

“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 10. 06.2014. године

**ДЕЧАНИ,
ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА**

